

LÉLEKKEL ÉS ÉRTELEMMEL II.

Az új református énekeskönyv
előkészítő füzet

92 új ének

Kiadja
a Magyarországi Református Egyház
Budapest, 2018

Előkészítette
a Generális Konvent Liturgiai
és Himnológiai Bizottsága

ISMN 979-0-9005256-1-1

Kiadja a Magyarországi Református Egyház
www.reformatus.hu
Felelős kiadó:
Dr. Szabó István

Fedélterv, tipográfia:
Mikáczó Kamilla

Nyomdai munkák:
Argumentum Kiadó és Nyomda Kft., Budapest
Felelős vezető: Láng András

Tartalom

Bevezetés	5
Istentiszteleti rend	9
Énekek	
<i>Ünnepek</i>	13
Advent	13
Karácsony, vízkereszt	22
Óév, újév	25
Böjti idő	27
Nagyhét	29
Húsvét	33
Áldozócsütörtök	36
Pünkösd	38
Szentháromság	39
Egyház, reformáció	40
Örök élet	41
<i>Istentisztelet</i>	46
Hitvallás	46
Úrvacsora	48
Keresztelő	54
Esküvő	55
<i>Napközben</i>	56
Asztali áldás	56
Este	57
<i>Zsoltári énekek</i>	59
<i>Keresztyén élet</i>	78
Dicséret, hálaadás	78
Bűnbánat, megtérés	87
Hitvallás, bizodalom	94
Ifjú egyház	108
Forrásjegyzék	117
Rövidítések	125
Betűrendes mutató	126

Bevezetés

Az elkészült énekfüzet jelentős lépés az új énekeskönyv felé vezető úton, mellyel a bemutatáson túl immár az itt közzétett énekek *megtanulását* és a *gyülekezeti használatát* is szeretnénk segíteni, megvalósítani.

A közel száz ének elrendezésénél már jól kirajzolódnak új énekeskönyvünk alapvető énekcsoportjai, ezek jellemző módon az ünnepekhez, ünnepkörökhöz és az istentisztelet elemeihez kapcsolódnak. Régebbi énekeinknél ez a liturgikus-funkcionális kötődés az erősebb, míg az újabbaknál az utóbbi évszázadban túlságosan is fontossá vált tematikus szempont érvényesül. Az előbbiek az istentisztelet, az utóbbiak jobbra a bibliakörök, a gyülekezet korosztályi, vagy rétegalkalmainak énekei. Egyes énekek esetében a kettő közötti átjárhatóság sem tagadható, de használatuk elsősorban az istentisztelet második részében, az ígére felelő, reflexív szakaszban helyénvaló.

Különleges, új fejezet az utolsó, mely az *Ifjú egyház* címet kapta. A francia reformátusok legújabb énekeskönyvéből vett megnevezés nemcsak azokra az énekekre utal, melyeket az ifjúsági kategóriába sorolunk. Tágabb értelemben ezek a törzsanyagtól stílusukban és/vagy témájukban eltérő énekek, melyek legértékesebb és széles körben használt vagy ajánlott darabjait meggyőződésünk szerint az énekeskönyv is tartalmazhatja. „*Nem az tehát elsősorban a kérdés, hogy minek van és minek nincs helye, hanem inkább az, hogy minek hol van a helye?*” – állapítja meg erről a *Lélekkel és értelemmel* első füzet.

Énekeskönyvünk megújítása kapcsán vannak, akik teljesen új tartalmú, az eddigitől eltérő gyűjteményt szeretnének kezükbe venni, mások pedig az értékek megóvása miatt inkább azt kívánják, hogy legyen minél kevesebb a változtatás. Füzetünk mindkét – féltést tükröző – elvárást igyekszik szem előtt tartani.

A fent említett új énekek beemelése mellett a régi értékek megőrzésére, sőt azok bővítésére is példát mutat gyűjteményünk, mindenekelőtt a „*Zsoltári énekek*” fejezetben szereplő reformációkori dicséretekkel. A zsoltáros dicséretnek egy helyre sorolása többek évek óta hangoztatott kívánsága. A kérés indokolt, hiszen régi énekeskönyveink is külön kezelték e műfajt. *A Psalmusokból való isteni dicséret* cím alatt már a kezdet kezdetén, Huszár Gál 1560-ban, Debrecenben megjelent énekeskönyvében 37 zsoltárdicséretet találunk, melynek száma már az évszázad végére ennek kétszeresére gyarapodott. Ezek a *magyar zsoltárok* tehát a Szeni-fordította zsoltároknál is régebbi, a reformációban gyökerező énekörökségünk. Külön csoportba rendezésük távolról sem a genfi zsoltárok helyettesítését szolgálja, sokkal inkább a zsoltárok szélesebb körű, gyakoribb használatát segítik. A zsoltárokat nem csak megbecsülnünk kell, hanem énekelnünk is, hiszen azokkal – ahogyan Kálvin külön kihangsúlyozza – Isten maga tanít bennünket imádkozni. Mindenképpen hasznos tehát, ha kiemelt, elkülönített helyet kapnak új énekeskönyvünkben, de az istentiszteleteken is. Bízunk benne, hogy e gondosan kiválasztott hét zsoltár (12, 84, 91, 95, 103, 119, 121.) segítségével Kálvin nyomán újra tanulhatjuk a zsoltáros lelkületű imádkozást.

Sokan kérdezik, hogy hol van a zsoltárok helye? Az istentiszteleten különösen a főének adhat alkalmat egy-egy zsoltárdicséret végigéneklésére, de a reggeli és esti áhítatok, valamint a hétközi istentiszteletek még alkalmasabb területe lehet e műfaj kibontakozásának. Ezért szükséges az énekek mellett a liturgia megújítása is, melyhez útmutatást ad a bevezető után található minta. Meggyőződésünk, hogy többet énekelnénk zsoltárokat, ha azok szövege közelebb kerülne hozzánk. Ezért az említett zsoltárparafrázisok szövegét szakértőink átnézték és ahol szükségesnek látták, módosítási javaslatot tettek. Nem tűnt el a szövegek archaikus, objektivitásukban igen erőteljes stílusa, de a megértést nem akadályozza a régies nyelvezet.

Jelen gyűjteménybe felvett énekek elbírálásánál – a teológiai, irodalmi és zenei mércét is figyelve – a következő fontos elveket tartottuk szem előtt:

1. Használhatóság. Újdonságuk, néha újszerű stílusuk ellenére is jól énekelhetők a dallamok és érthető, használható a szövegük.
2. Az új dallamok mérsékelt száma. Az új énekek harmadrészben énekeskönyvi dallamot használnak vagy alternatívaként arra is énekelhetők. Az énekanyag másik egyharmada általánosan ismert dallamokat használ, így valójában csak egyharmad részben kell új dallamokat megtanítani.
3. Zenei örökségünk megbecsülése. Régi énekeknél elsődlegesen az eredeti szövegforráshoz igazodtunk, az érthetőség és énekelhetőség szempontjának egyidejű érvényesítésével.
4. Hazai testvéregyházakkal közös énekek. A teológiai-irodalmi-zenei hármas mérce szem előtt tartásával figyeltünk arra, hogy ez a csoport is bővüljön.
5. Jelenlegi énekeskönyvünk egykori szerkesztési elveihez hasonlóan most is törekszünk arra, hogy az európai- és világkeresztyénység legfontosabb énekeit – megfelelő mértékben és megfontolást követően – mi is felvegyük énekeskönyvünkbe.

Gyűjteményünk közzétételével párhuzamosan a fenti irányelvek szerint tovább folytatjuk az énekeskönyv új anyagának kidolgozását, melyhez továbbra is várjuk a konkrét javaslatokat, észrevételeket.

Az új énekek megtanulása és használata tervszerűséget, odaszánást és odafigyelést igényel. Az új énekeskönyv meggyökerezése biztosan több éves – országos viszonylatban akár évtizedes – feladat. E második előkészítő füzet közzétételével együtt partnerként keresünk olyan gyülekezeteket (lelkészeket, kántorokat), akik vállalják, hogy tervszerűen használják a gyűjteményt, megtanulják és a gyülekezeti repertoárba beépítik annak anyagát. Várjuk jelentkezésüket az enekeskonyv@reformatus.hu címen.

Szeretnénk partnereinkkel folyamatos kapcsolatot ápolni, hogy visszajelzéseket kapjunk tőlük, és megoszthassák velünk tapasztalataikat, javaslataikat. Számítunk az egyéni véleményekre is, *hogy a lehető legjobb döntések nyomán szülessen meg új református énekeskönyvünk.*

*a Generális Konvent Liturgiai és Himnológiai Bizottsága
képviselésében*

*Dr. Bódiss Tamás
egyházzenei vezető
a bizottság titkára*

*Dr. Fekete Károly
püspök
a bizottság elnöke*

Istentiszteleti rend

a GK Liturgiai Bizottsága ajánlása alapján

Az énekeskönyv és a liturgia megújítása párhuzamosan halad, így az alábbiakban mintát adunk azok számára, akik istentiszteleti rendjükben is szívesen próbálják ki a megújult formát. Az utóbbi években kiformálódott és több kiemelt, országos jelentőségű istentiszteleten is alkalmazott liturgia három fő jellemzőt hordoz, melyek *a kálvini mintához közelítik istentiszteletünket.* Az első az Isten rendelkezésével szembesülés, a bűnvallás és a kegyelemhirdetés, mely a kálvini istentiszteletnek is szerves része volt. A második fontos elem a teljes Szentírásból hangzó és annak belső bizonygató jelére mutató kettős lecke. Az új istentiszteleti rend harmadik fontos eleme a Krisztus áldozatára emlékeztető sákramentumokért való mindenkor háláadó megemlékezés és a háládatosságra emlékeztető imádság elmondása kötött formában. A liturgiai bizottság egyik fontos törekvése, hogy ha az istentisztelet úrvacsora nélküli, akkor is emlékezzünk meg annak megújító, megerősítő áldásairól. Bővebb részleteket, mintákat az egyhazzene.reformatus.hu/liturgia oldalon talál az érdeklődő.

Előkészület

Prelúdium (orgonajáték, gyülekező ének)

Bevezető rész

Igei köszöntés, Fohász

Kezdőének (a gyülekezet válasza)

Isten színe elé állás (Coram Deo)

Isten rendelése – Bűnvallás – Kegyelemhirdetés

Háláadás a kegyelemért (gyülekezeti ének, esetleg kórustétel)

Olvasott Ige

Ószövetségi olvasmány

Zenei tétel (énekkar, hangszeres zene vagy gyülekezeti ének)

Újszövetségi olvasmány

Válasz az ígére (gyülekezeti ének, ének-zenei tétel)

Imádság

Hirdetett Ige

Igehirdetés előtti ének

Szószeri köszöntés

Textus

Igehirdetés

Válasz az igehirdetésre (ének, esetleg kórustétel)

Imádságos rész

Imádság

Csendes ima

Hitvallás és hálaadás – Úrvacsoravétellel

A gyülekezet szokásos rendje, vagy az alábbi forma szerint.

Gyülekezeti ének, esetleg kórustétel

Imádság a Szentlélekért

Szereztetési ige

Úrvacsorai imádság

Istennek Báránya – 183. dicséret

Apostoli hitvallás

Személyes vallástétel (kérdések)

Bűnbocsánat meghirdetése

Meghívás az úrasztalához

Úrvacsoravétel

(közben gyülekezeti ének, orgonajáték, kórustétel)

Intelem

Hálaadó imádság

Mi Atyánk

Hitvallás és hálaadás – Úrvacsoravétel nélkül

Mi Atyánk

Adjunk hálát az Úrnak... 501,1,3,8 (állandó ének)

1. Adjunk hálát az Úrnak, mert érdemli,
Mert minden gazdagságát velünk közli.
3. Énekeljünk neki egy akarattal:
Dicsőség, Atya Isten, szent Fiaddal!
8. Szentlélek Istennel egyenlőképpen,
Ki minket vigasztaljon, mondjuk: Ámen.

Hálaima a sákramentumok áldásaiért, hálaáldozat felajánlása

Hálát adunk Neked Urunk Jézus Krisztus, hogy hirdetett Igédet megerősítet a sákramentumok pecsétjével is és ezzel kiábrázolod a Veled és egymással való egységünket: „*Mert egy a kenyér, egy test is vagyunk sokan, mert mindnyájan az egy kenyérből eszünk. Mert egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség, és mindnyájunkat egy reménységre hívtál el.*”

Hálaadással emlékezünk meg arról is Istenünk, hogy minden jó adomány és tökéletes ajándék tetőled száll alá a világosság Atyjától. Fogadd el, amikor ezért önmagunkat ajánljuk fel először a Te dicsőséged és felebarátaink javának szolgálatára. Szavainkkal és életünkkel szeretnénk Jézus Krisztus nevére vallást tenni a mindennapi élet istentiszteletében, ezért küldetésünk betöltéséhez Szentlelked erejét kérjük. Fogadd el hálánk jeleként felajánlott adományainkat is egyházad javára és országod építésére. Ámen!

Apostoli hitvallás

Befejező rész (mindkét esetben)

Hirdetések

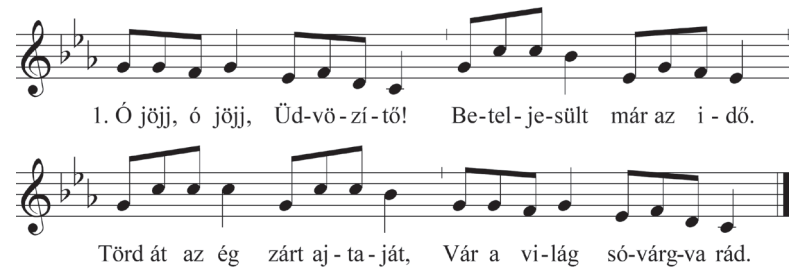
Isten dicsőítése (záróének)

Himnusz (helyi szokás szerinti gyakorisággal)

Áldás

Postludium

1. Ó jöjj, ó jöjj, Üdvözítő!

1. Ó jöjj, ó jöjj, Üd-vö - zí - tő! Be-tel - je-sült már az i - dő.
Törd át az ég zárt aj - ta - ját, Vár a vi-lág só-várg-va rád.

2. Megnyílt az ég harmatozva
Megváltónkat, hogy lehozza.
Ég felhői, nyíljatok szét,
Hozva Jákob fejedelmét!

3. Föld, virulj ki, völgyön-halmon
Viruló zöld hadd fakadjon!
Nyílj ki, földnek szép Virága,
Dávid háza nagy Királya!

4. Ó, fényes Nap, ó, szép Csillag,
Téged vágyunk mi látni csak.
Kelj fel, Napunk, fényességed
Űzze el a sötétséget!

Jézus Krisztus a világ világossága, reá figyelünk, Őt várjuk az adventi időben. Világosságra vágyakozásunkat fejezi ki az adventi gyertya meggyújtása is. Magyar egyházi énekkincsünk egyik legszebb példája az ünnepkör egyik fontos prófétai igéjére utal: „Egek, harmatozzatok a magasból...” (Ézs 45,8)

2. Csillagoknak teremője

1. Csil-la-gok-nak Te-rem-tő-je És hí-vek-nek fē-nyes-sé-ge,
Krisztus, min-den Meg-vál-tó-ja, Légy ké-ré-sünk meg-hal-ló-ja!

2. Ki világon könyörülven,
Örök halált eltérítven
Meggyógyítád e világot,
Hozván néki orvosságot.

3. E világnak alkonyatán,
Idejének végét látván,
Dicsőséges Szentlélektől
Szűz méhében testet öltél.

4. A te erős hatalmadnak
Minden térdek meghajolnak,
Földiek és mennyiek
Úrnak vallják fölségedet:

5. A nap felkél és elnyugszik,
A hold szépen fényeskedik,
Csillagok is világolnak,
Híven tartják ő útjukat.

6. Szentséges Úr, téged kérünk,
Jövő Bíránk és Életünk:
E napokban őrizz minket,
Védd Sátántól híveidet!

7. Hálát adjunk az Istennek,
Atya, Fiú, Szentléleknek,
Három személy fölségének,
Egymivoltú Istenségnek!

„Kezdetben volt az Ige... minden általa lett.” (Jn 1,1,3). Ez a 6. században keletkezett himnusz Isten örök tervét adja elénk. A teremő Isten előtt hódolunk, aki Krisztusban közel jött hozzánk. A dallam erdélyi népi gyűjtésből származik, és rokon 273. dicséretünk dallamával, így akár arra is énekelhető.

3. Jöjj, áldott nagy Királyunk (RÉ 388)

1. Jöjj, ál-dott nagy Ki-rá-lyunk, Szí-vünk csak té - ged vár,
Ú - jítsd meg szent egy-há - zad, A go-noszt üzd el már!
Add i - géd tisz - ta fē - nyét, Gyűjtsd fel szí-vünk re-mé - nyét,
Ó, Jé-zus, jöjj hoz-zánk!

2. Ha elcsügged a lelkünk,
Te adsz reménységet,
Ha megfárad a testünk,
Elnyerjük erődet.
Megváltónk, arra kérünk,
Védjed, óvjad az éltünk!
Ó, Jézus, jöjj hozzánk!

Énekeskönyvünk eddig alig énekelt 388. dicsérete adventi szöveggel. (Lásd még a 11. sz. éneket.) A dallam az egyik első protestáns énekeskönyvből való, 20. századi szövege pedig a reformáció korában is fontos gondolatot hangsúlyoz: mindannyiunk élete Isten megújító kegyelmére szorul. Reformáció ünnepén is alkalmas kezdő ének.

4. Áldott az egek Ura

Énekelhető a *Jöjj, népek Megváltója* (RÉ 303) dallamával is

2. Serege az atyáknak
És a szent prófétáknak
Amit kívánt s hirdetett,
Ím, mind beteljesedett.

3. Sion üdve, nagy Király,
Érettünk a földre száll,
Hogy legyen mi Megváltónk,
Istennél közbenjárónk.

6. Ó, élet Fejedelme,
Ha eljössz ítéletre,
Add, jobboldra juthassak,
Mint híved megállhassak!

4. Jövel, gyengék ereje!
Áldlak, üdvöm kútfeje.
Jöjj, egyengess te magad
Én szívemhez utadat!

5. Szállj hozzám, dicső Király,
Tőlem soha el ne válj,
Jöjj, tisztíts meg szívemet,
Gyomláljad ki vétkeket!

Az ének alapvetően hálaadás, de tanúságtétel és imádság is egyben. Isten szeretetért adunk hálát, e szeretet kiáradásáért és beteljesüléséért könyörögünk, és azért, hogy Isten, aki velünk van, egyengesse utunkat, és célba juttassa életünket.

5. Jövel, jövel, Immánuel

2. Jövel, ó, Jessze vesszeje,
És állj a Rossznak ellene!
A mélyből, mely már eltemet,
S a tűzből mentsd ki népedet!
Örvendj, örvendj, ...

3. Jövel, jövel, ó, Napkelet,
Hogy megvigasztald népedet:
Törd át a sűrű éj kódét,
És oszlasd gyászat szerteszét!
Örvendj, örvendj, ...

4. Jöjj, Dávid kulcsa, nyisd ki hát
Az égi otthon ajtaját,
A mennyországba tárj utat,
És rekeszd el a poklokat!
Örvendj, örvendj, ...

5. Jövel, jövel, ó, Adonáj,
Ki Sínáj hegyről szólalál,
Hogy törvényt hagyjál népedre,
Jöjj, fenségednek teljébe!
Örvendj, örvendj, ...

Advent utolsó hetének gondolatait idézik az ének versei, melyek a várva várt Megváltót ószövetségi előképeken, próféciaik adta neveken szólítják meg. Az eredetileg hét szakaszból álló könyörgés a 18. században nyert verses feldolgozást, és Kodály Zoltán 1944 világháborús adventjén keletkezett kórusművével vált nálunk ismertté.

6. A jöttöd miként várjam

1. A jöt - tőd mi - ként vár - jam, Ho - gyan fo - gad - ja - lak?
 Ki min - de - nek - nek vá - gya, ki lel - kem é - ke vagy?
 Ó, Jé - zus, gyűjts e szív - be' Most szent szö - vét - ne - ket, Hogy
 ke - res - sem és ért - sem Te szent tet - szé - se - det!

2. Ma Sionod hint néked
 Zöld pálmaágakat,
 És én is áldlak téged,
 Mondván zsoltárokat.
 A szívem örvendezve
 Csak téged dicsőít,
 És buzgón zengedezve
 Hirdeti tetteid.

3. Ó, mit tettél te értem,
 Mint szerzél örömet!
 Nemrég még testem-lelkem
 Kínok közt szenvedett,
 És áldott országodból
 Én, jaj, kiűzettem;
 Te örök jóvoltodból
 Azt visszanyerhettem.

4. Én rút fogságban voltam,
 Te megszabadítál,
 És voltam gyalázatban,
 Te felmagasztaltál,
 És égi dicsőségre
 Te magad emeltél,
 És örök üdvösségre
 Te elsegítettél.

5. Az örök fényességből
 E földre mi hozott?
 A szerelmed, mely mennyből
 Engem itt meglátott!
 Mert láttad e világot
 S a tenger szenvedést:
 Otthagyván mennyországot,
 E földre hoztál fényt.

6. Ezt jól szívedbe vessed,
 Kit bánat ért vagy gyász,
 Kit lelki szenvedésed,
 Sok bűnöd megaláz!
 Ó, ne félj, közel van már
 A te segítséged,
 Mert Jézus, földre szállván,
 Hozza békességed.
7. Már éjjel-nappal nem kell
 Azon aggódnotok,
 Hogy pislákoló hittel
 Miként fogadjátok,
 Mert önként jön le hozzánk
 Az élő Szeretet,
 Örömet, békét hoz ránk
 A bűn és baj helyett.
8. Ó, ne féljetek tőle,
 Bár sok a bűn, a gond,
 Hisz elfedezi őket
 A mi hű Megváltónk!
 A megtérő szíveknek
 Ő üdvösséget hoz,
 A benne reménylőknek
 Ő békességet oszt.
9. Hát ne félj ellenségtől,
 Se mérges nyilától:
 A szabadítás eljön
 Az egek Urától!
 A győztes Jézus jön már,
 És győzelmet szerez,
 És zúg és zeng a zsoldár,
 A földön béke lesz.
10. Az Úr ítélni fogja
 Az őt ítéltetőt,
 De kebelére vonja
 Az őbenne hívót.
 Ó, jöjj el, Dicsőségünk,
 A lelkünk óhajtoz,
 Hisz te vagy örökségünk,
 Hát emelj magadhoz!

Az ének szövege az ünnepkör több üzenetét is érinti. Az 1–5. vers Jézushoz szóló imádság (ezen belül a második a virágvasárnapi történet említésével Krisztust királyként dicsőíti), a 6–10. versszak a gyülekezethez szóló prédikáció. Tíz versével adventi úrvacsorai énekként is jól használható.

7. Áldott az Isten (RÉ 315)

1. Ál - dott az Is - ten, mind-nyá-junk-nak Aty - ja,
 Ki az ő né - pét, ím, meg-lá - to - gat - ta,
 És meg-vál - tot - ta, mint í - gér - te ré - gen,
 Nagy ke-gyel-mé - ben.

2. A szent próféták eleitől fogva | Az Úr Jézusról szóltak álmélkodva; |
 Bölcsék, királyok, szegények őt várták, | Látni kívánták.
3. Kik a halálnak árnyékában járunk, | Te vagy, ó, Jézus,
 tündöklő világunk; | Békesség útján, míg a mennybe érünk, |
 Te vagy vezérünk.
4. Benned jelent meg az Isten kegyelme, | Melyet nem ér föl az emberi
 elme; | Mert hitünk titka, hogy e földre jöttél, | Testbe öltöztél.
5. Ádventi vendég, végy szállást minálunk, | Szívünkben állíts trónt,
 örök Királyunk. | Téged követni és szolgálni néked | Te adj hűséget!

Az első három versszak Zakariás énekét (Lk 1, 68–80) idézi, aki fia, Keresztelő János születésekor már beteljesedni látta a próféták ígéreteit. A negyedik vers első sora Pál apostolra utalva (Tit 2, 11–14) Krisztus második eljövételére mutat.

8. Kitárom előtted szívem (RÉ 483)

1. Ki - tá - rom e - lőt - ted szí - vem, Ó, jöjj, légy ven-dé-gem ne-kem,
 Üdv és é - let for - rá - sa vagy, Bé - kes-sé - get, e - rőt te adj!
 Ha gond és bá - nat por - ba von, Ó, térj be hoz-zám, Jé - zu - som!

2. Jöjj, mert lelkem epedve vár, 3. Jöjj, Uram, oszlasd a homályt,
 Kegyelmes mennyei Király! Mely tévelygő elmémre szállt;
 Ragyogtasd áldott Szentlelked Világoljon szövétneked,
 E bujdosás völgye felett, Ha harcomban elcsüggedek!
 Hogy járjak a te utadon. Bűnterhem keresztje, ha nyom,
 Ó, térj be hozzám, Jézusom! Ó, térj be hozzám, Jézusom!
4. Jöjj, hű őrizőm, ó, jövel,
 Kegyelmeddel maradj közel;
 Ha köd takarja arcomat,
 Nyiss örök hazámba utat,
 Hol szent neved magasztalom!
 Ó, térj be hozzám, Jézusom!

Az ének az adventi Krisztus-várást az egyén oldaláról közelíti meg, minden élethelyzetben a Megváltót hívva segítségül. Nagyon személyes, bensőséges hangvétele, és az ünnepkörre jellemző utalások hiánya miatt az egyházi év más időszakában is énekelhető.

9. Hadd zengjen énekszó (*In dulci jubilo*)

1. Hadd zeng-jen é - nek - szó, Fel, é - gig uj - jon -
In dul - ci ju - bi - lo, Hadd zeng - jen é - nek -
gó, Já - szol - á - gyon szuny - nyad Az
szó, é - des Meg - vál - tó, Ott fény - lik ő, az
új nap, Kít vár - va vár - tunk rég.
Kez - det ő és vég, Kez - det ő és vég.

2. Mint gyenge gyermek, ő | E bűnös földre jő. | Várva várlak téged, | Te mennyből érkező. | Hozz vigaszt, békességet! | Úr Jézus, itt e szív: | Térj be, egyre hív, | Térj be, egyre hív.
3. Ó, lelkem, áldva áldd | Megváltód irgalmát! | Vádolt bűnöd átka, | A poklok mélye várt, | De Jézus, im, kitárta | A mennynek ajtaját, | S üdvösséget ad, | Üdvösséget ad.
4. Új ének merre cseng? | Az égi fényben fent | Kél a halleluja, | És ujjong minden szent, | És szól a hárfá húrja, | Az angyalének zeng, | Bár ott lennék fent, | Bár ott lennék fent!

Késő középkori, eredetileg kétnyelvű karácsonyi ének, melyet világszerte – protestáns vidékeken is – még ma is így használnak. A latin kezdősor megtartásával – szimbolikusan – erre is utalunk.

10. Istennek szent Fia

1. Is - ten-nek szent Fi - a Em-ber vált - sá - gá - ra
El - jött a vi - lág - ra Szol - ga - i for - má - ba,
Hogy min - ket meg - tart - son, Bűn-től sza - ba - dít - son.

2. Még ma is jön hozzánk, | Ma is áldást hoz ránk. | Tanít kegyelméből, | Hogy megtérjünk bűnből, | Tévelygést elhagyjunk, | Igazságban járjunk.
3. Kik őt nem szégyenlik, | De örömmel veszik, | Valóságos hittel, | Igaz reménységgel: | Azokat megtartja, | Bűnből feloldozza.
4. Kik hitben megállnak, | Szolgálván az Úrnak | Jó igyekezetben, | Isten tetszésében, | Azok nagy örömmel | Költöznek innen el.
5. Újra el fog jönni, | Ítéletet tenni, | Amikor a holtak | Porukból támadnak, | És állnak eléje, | Hogy őket ítélje.
6. Jézus, szánj meg minket, | Készítsd el szívünket | Józan vigyázásra, | Boldog távozásra, | Hogy hitben halhassunk, | És örömré jussunk.

Cseh testvérek éneke a reformáció századából. Krisztus többféle eljövételét említve az advent üzenetét mélyíti el – „Eljött a világra” / „Még ma is jön hozzánk” / „Újra el fog jönni.” Karácsony ünnepében úrvacsorai éneknek is alkalmas.

11. Krisztus, Atya Istennek egyetlen egy Fia (RÉ 388)

1. Krisz-tus, A - tya Is-ten - nek E - gyet - len-egy Fi - a,
Jött kin - csé -ből szí-vé - nek, Mi - ként meg van ír - va:
Ó a haj - na - li csil - lag, Mely fé-nyes-ség-gel vil - log,
S nap - nál szeb - ben ra - gyog.

2. Miértünk emberré lett
Időknek végére,
Hogy el ne vesszünk már itt
Istennél örökre.
A halált lerontotta,
A mennyet megnyitotta,
Éltünk visszaadta.	4. Te menny s föld teremője,
Atyának ereje,
Uralkodol örökké,
Erődnek nincs vége.
Fordítsd tehozzád szívünk,
Igazgassad értelmünk,
El ne tévelyedjünk!
3. Nevelj ismerettedben
És szeretettedben,
Hogy maradjunk a hitben,
És járjunk lélekben,
Hogy amit tőled kaptunk,
Már itt megköstolhassuk,
Szüntelen szomjazzuk!	5. Jóságoddal te győzz le,
Támassz föl kegyesen,
Az őembert te rontsd le,
Hogy az új élhessen!
Boldogan itt a földön
És mennyben majd örökön
Rólad elmélkedjünk!

Különösen karácsonyt követően alkalmas, Krisztust dicsőítő ének. Az első két versszak az üdvösségtörténetet mondja el, mely hitünk lényege és alapja. A 3. versztől a szöveg imádsággá válik, majd a záró, 5. vers a keresztség témáját érintve szól arról, hogy Krisztusban új életre támadhatunk.

12. Az esztendő fordulóján

1. Az esz - ten - dö for - du - ló - ján
Ösz - sze - gyűl-tünk mind ez ó - rán;
A - lá - zat - tal le - bo - ru-lunk hál' - a - dás - ra,
Min-den-tu - dó szí-ned e - lött szám-a - dás - ra.

2. A múltó év minden napja | Kegyelmedet megmutatja: |
Testi-lelki bajainkban gyógyítottál, | A halálnak karjaitól
oltalmaztál.
3. A mezőket te ruházod, | Ég madarát te táplálod; | Nem engedél
elpusztulni árván minket, | És megadtad mindennapi kenyerünket.
4. Könnyeinket szárítgattad, | Homlokunkat simogattad; | Ha
tévedtünk, a jó útra rátereltél, | Ha elestünk, irgalmasan fölemeltél.
5. Hálásan hát megfogadjuk, | Hogy törvényed el nem hagyjuk. |
Új esztendő minden napján légy mellettünk, | Kísértéstől,
bűn törétől óvjad lelkünk!
6. Ha majd eljön a végóra, | Ajkunk nyílik búcsúszóra, | Hazatérő
lelkünket te vidd magaddal | Oda, hol nincs nap, sem éj, csak
örök hajnal!

Óév esti hálaadó ének, mely az elmúlt év kegyelmeire visszatekintve kéri Istent, hogy az új esztendőben is maradjon az övével.

13. Új esztendő virradott

1. Új esz-ten-dő vir - ra-dott, Fé-nyes haj-nal tá - ma - dott,

Jöt-tünk Jé-zust ál - da-ni, Új kö-szön-tőt mon - da - ni.

2. Napokat és éveket
Boldoggá csak ő tehet,
Nincsen élet kívüle,
Nincsen öröm nélküle.
3. Ha nevében indulunk,
Velünk lesz a mi Urunk,
Nyomdokában járhatunk,
Tőle áldást várhatunk.

Gyermekek újévi köszöntője. A népi gyűjtésből származó dallamot és első verset Túrmezei Erzsébet egészítette ki további két versszakkal. Egy szövegváltozata reggeli énekként ismert (Jézust áldja énekünk).

A második világháború idején a zuglói gyülekezetben munkálkodott evangélikus lekipásztornak, különösen a böjti önvizsgálat idején időszerű éneke. Alapgondolatául Jeremiás könyvének egy versét választotta: „Tisztítsd meg szívedet a gonosztól, ó, Jeruzsálem, hogy megszabadulhass! Meddig maradnak még benned álnok gondolataid?” (Jer 4,14)

14. Tisztítsd meg szíved (RÉ 337)

1. Tisz-títsd meg szí - ved, Je - ru - zsá-lem né - pe!

Hogy meg-tar - tas - sál, mo-sódj hó - fe - hér - re!

Kar - ma-zsin - szí - nű bü - ne - id - ből tisz - tulj,

Hogy ki ne pusztulj!

2. Szeplőtelen légy a Krisztus napjára, | Mert igen nagy volt
váltságodnak ára, | Ártatlan omlott Királyodnak vére. |
Térj meg kedvére!
3. Nem járhatsz folyvást annyi undokságban, | Részed így nem
lesz mennyek országában. | Vedd fel a harcot, vedd fel a
keresztet, | Vagy üdvöd vesztet!
4. Élj botlás nélkül, szentül, feddhetetlen, | Vizsgáld a törvényt
lelkiismeretben. | Inkább fony gyarló tested ellen ostort,
Semhogymocskold!
5. Tisztítsd meg ajkad oltárról vett szénnel, | Rútat ne illess, mit a
lelked szégyell! | Jót cselekedjél mindenekkel bőven, | Minden
időben!
6. Új teremtes vagy: vetkezd le a régit! | Ördög, ha üldöz, e világ,
ha rémít, | Csak meg ne hátrálj, maradj meg az újban, |
Véled az Úr van!

15. Jöjj, szabadíts meg (RÉ 241)

1. Jöjj, sza - ba - dít - s meg, ó, ke - gyes Is - ten
a nyo - mo - rú - ság - ból,
Üzd el a rossz - szat, fē - le - lem át - kát,
végy ki a kí - nok - ból!

2. Nagy kegyelemmel, ha közeledtél, úgy se figyeltünk rád,
Másokon hányszor nem könyörültünk, s mondtuk a szép imát.
3. Zengve dicsérünk, nem hiszünk benned, mozgat a rossz törvény,
Átkos a szívünk, fegyver a szájunk, elnyel a mély örvény.
4. Ó, szabadíts meg szent Fiad által, vedd el a rontó bűnt,
Moss meg egészen, tiszta örömré, Lelkedet add nekünk!
5. Nyisd meg az ajkunk, tárd ki a szívünk, adj hitet, Úr Isten,
Hogy neved áldjuk, minden időben, szent Fiadért! Ámen.

Bűnvalló, megújulásért könyörgő ének, az úrvacsorát megelőző önvizsgálati kérdésekhez is kapcsolódva: – Hiszitek-e, hogy ti mindenestől fogva bűnösök vagytok, és ha Isten rajtatok meg nem könyörül, büntetést, halált és kárhozatot érdemeltek? – Hiszitek-e, hogy Istennek ez a könyörülő kegyelme megjelent a Jézus Krisztusban, aki az ő kereszthalála és feltámadása által bűnbocsánatot és örök életet szerzett a Benne hívőknek?

16. A Bárány hordja csendesen

1. A Bá - rány hord - ja csen - de - sen Föl - di - ek min - den vét - két.
Vál - lal - ja tisz - tán, bűn - te - len Bű - nösök bűn - hō - dé - sét.
El - in - dul, hor - doz szenved - ést, Gúnyt, ha - lált, át - kot, meg - ve - tést,
Nem kí - ván könnyebb - sé - get. El - vi - sel, hor - doz bünt és bajt,
Gol - go - ta fá - ján kínt és jajt, Ésszól: El - tű - röm ér - ted!

2. Nincs még ily áldott, hű barát,
Őt adta Isten nekünk.
Ő az, kit Atyja maga szánt
Szent váltságdíjnak értünk.
Ó, csodás égi szeretet!
Az Atyát arra készítetted,
Hogy Fiától megváljon.
S ki előtt ég és föld reszket,
Érettünk sírba fektetted
Győzni poklon, halálon.

3. Míg é - lek, el nem fe - le - dem, Jé - zusom, hú sze - rel - med,
 Át - a - dom szí - vem, é - le - tem. Szent hit - tel át - ö - lel - lek.

Csak ró - lad zeng - jen é - ne - kem! Te baj - ban vi - gasz vagy nekem,

És harc - ban bá - tor - sá - gom. Szom - ja - mat ol - tó, hús for - rás,

Ár - vaságban leg - hí - vebb társ, U - tambár - merre já - rom.

4. Ha célhoz érek egykoron,
 S vár örök égi részem,
 Hadd legyen véred bíborom,
 Az fedjen el egészen!
 Az legyen fénylő koronám,
 Ha égi trónján vár reám
 Szent felsége Atyámnak,
 Ki veled eljegyzett engem,
 Hogy égi ékességemben,
 Mint jegyessed ott álljak!

A reformáció kezdetén keletkezett dallam akkor még a 137. zsoltár szövegét hordozta. A 17. század közepén Ézs 53, 4–7 alapján íródott ez az eredeti formájában nyolcversszakos, Krisztus megváltó munkáját dicsőítő – nyugodt, feles mérőegységekben énekendő – passióének.

17a Felnézek rád, csodás kereszt

1. Fel - né - zek rád, cso - dás ke - reszt,

Hol szen - ve - dett, s meg - halt az Úr,

Ott kár - nak val - lom kin - cse - met,

És büsz - ke - sé - gem por - ba hull.

2. Az ég és föld itt összeér,
 A menny kitarja bánatát.
 Ó, nézd a megtört szenvedőt,
 Rá kintövis fon glóriát!
3. Szívem dicsér, mert üdvömért
 A Krisztus meghalt ott a fán.
 Sok szégyent, bűnt és szenvedélyt
 Otthagytam már a Golgotán.
4. Mit adhatnék kegyelmedért?
 A földi kincs itt mit se ér.
 E végtelen szeretetért
 A teljes életem tiéd!

17b Ha a keresztre néz szemem

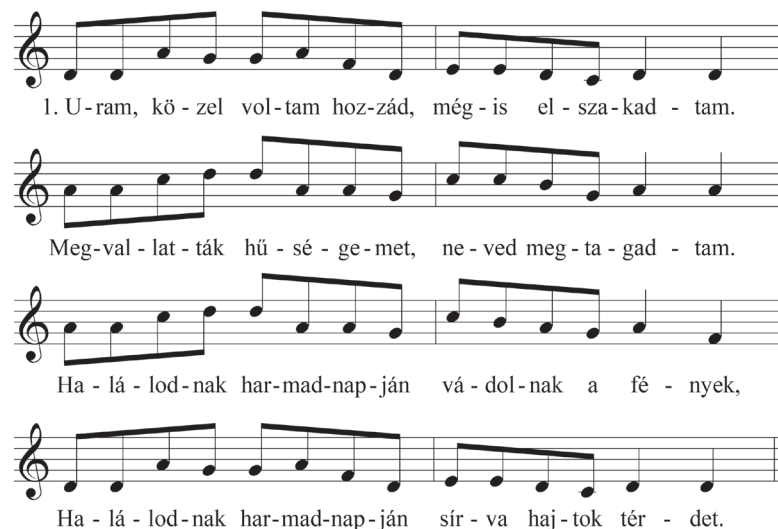
1. Ha a ke - reszt - re néz sze - mem,
 Me - lyen a menny ki - rá - lya halt,
 Leg - drá - gább kin - csem meg - ve - tem
 És büsz - ke - sé - gem tér - det hajt.

2. Ne hagyj, Uram, hogy kívüled
 Dicsekvésem másban legyen,
 Mi bennem hívság, gyűlölet,
 Krisztusért veszni engedem.
3. Vértől seb lábán és kezén,
 Tövis hasítja homlokát,
 Szeretet kínja s égi fény
 Formál tövisből koronát.

4. Hát én elébed mit vigyek?
 Egész világ vajon mit ér?
 Fogadd el bűnös szívemet,
 Életemet kegyelmedért!

E kétféleképpen közölt ének szövegének szerzője Isaac Watts (ld. 398. dics.) az evangéliumokhoz kapcsolódó, személyesebb hangú énekeket is írt. E nagypénteki ének mottója a Gal 6,14: „*Én azonban nem kívánok mással dicsekedni, mint a mi Urunk Jézus Krisztus keresztyével, aki által keresztre feszítettett számomra a világ, és én is a világ számára.*” Az előzőhöz (16. sz.) hasonlóan nyugodt, félértékű mérőegységekben haladva kell énekelni.

18. Uram, közel voltam hozzád

1. U - ram, kö - zel vol - tam hoz - zád, még - is el - sza - kad - tam.
 Meg - val - lat - ták hű - sé - ge - met, ne - ved meg - ta - gad - tam.
 Ha - lá - lod - nak har - mad - nap - ján vá - dol - nak a fê - nyek,
 Ha - lá - lod - nak har - mad - nap - ján sír - va haj - tok tér - det.

2. Uram, kerestelek téged, céltalan futottam:
 Csak magamig, másokig, majd sírodig jutottam.
 Halálodnak harmadnapján megszűnik az átok,
 Halálodnak harmadnapján szívem megtalálod.
3. Uram, taníts hinni benned, várni új csodára,
 Tedd életem hűségessé, legyen szavam hála:
 Halálodnak harmadnapján zendülnek a fények,
 Halálodnak harmadnapján én is áldlak téged!

Az ének szövege Péter tagadásának történetét megidézve nagyon személyes hangon vezet végig a húsvéti történeten, így az éneklők számára élővé és aktuálisá téve azt. Magasra ívelő, lendületes dallama a 16. századi hisztóriás dallamokat idézve kapcsolódik a magyar zenei hagyományba.

19. Mind jöjjetek, örvendjetek

1. Mind jöj - je - tek, ör - vend - je - tek, Nagy ví - gan
é - ne - kel - je - tek! Ím kész már üd - vös - sé - ge - tek.
Refr.: Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu -
ja, Hal - le - lu - ja, Di - csé - rünk Is - ten szent Fi - a!

2. Meghalt, de már feltámadott.
Legyőzött bűnt és bánatot.
Jer, néki hálát mondjatok!
Halleluja...	4. Isten Fiának zengjetek
Ujjongó hálaéneket,
Ki ily nagy jót tett véletek!
Halleluja...
3. Megvívta már a nagy csatát,
Ki értünk adta önmagát,
Széztúzta poklok ajtaját.
Halleluja...	5. Csak téged áldjon énekünk,
Szentháromság egy Istenünk,
A földön s mennyben légy velünk!
Halleluja...

A Feltámadottal való találkozás élménye hatja át az ének minden sorát, mely minden strófában hallelujás örömkialtásba torkollik. Jézus Krisztus feltámadását ötven napon keresztül, egészen pünkösdig ünnepeljük, de Isten vég nélküli dicsőítése egész földi létünk egyik fő célja – amint azt az 5. versszak is sugallja.

20. Dicsőség néked, Istenünk

1. Di-cső-ség né - ked, Is - te - nünk! Fi - ad - dal e - gyütt di - csé -
rünk. E - le - get ő tett mi - ér - tünk. Hal - le - lu -
ja, hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja!

2. Harmadnap, húsvét hajnalán
A kő még sírján sötétlett,
De ő mint élő kilépett.
Halleluja...	4. Bízatok! Él! Feltámadott!
Leküzdött minden ínséget.
Halálon győzött az élet.
Halleluja...
3. Az angyal szólt: Ne féljete! Szívetek Jézushoz vágyik.
Üres a sírja, nincs már itt!
Halleluja...	5. Mi téged kérünk, Krisztusunk,
Élő és győztes Vezérünk:
Add meg, mi üdvös minékünk
Halleluja...
6. Hogy bűnt levette áldhassunk,
S örökké zengjen az ének:
Dicsőség Jézus nevének!
Halleluja...	

Históriás ének Jézus Krisztus feltámadásáról. Ezzel a felirattal jelent meg először 1531-ben az akkor húszversszakos ének, mely a sírhoz érkező aszszonyok és az angyal párbeszédét írja le. A ma széles körben ismert változat ennek rövidítése.

21. Ó, győzelmes, nagy Királyunk (RÉ 296)

1. Ó, győ-zel-mes, nagy Ki-rá-lyunk, Ki ál-tal nyer-tük vált-sá-gunk,
Is - ten jobb-ján, főnt a mennyben, Az é - gi lel-kek kö-ré-ben

Mily di-cső-ség-be men-tél! Üdv-ben, fény-ben, fen-sé-ge-sen,
Ki-rá-lyi szék-be ül - tél.

győ-zel-me-sen u - ral-ko-dol. Ég és föld csak né-ked hó-dol.

2. A Kérubok nagy serege, | Szeráfok ékes éneke, | Tenéked zeng, Királyunk! | Megszerezted, ó, Mesterünk, | Az örök üdvöt minékünk, | Melyért mi áldva áldunk. | Zengjen, csengjen a dicséret és tisztelet, hálaének | Dicsőséges szent nevednek!

3. Jöjj, Jézusunk, szent trónodról, | Hol győztesen uralkodol; | Jöjj, mint egykor ígérted! | Hozzánk oly irgalmas voltál, | Hogy véreden megváltottál: | Vidd győzelemre műved! | Addig mindig imádkozva és vigyázva várunk téged, | Hogy majd együtt legyünk véled!

A feltámadott, mennyben uralkodó Krisztushoz mint győztes Királyhoz szól ez az ének, akinek – mivel már véghezvitte értünk váltságművét – dicsőséges visszatérését örömmel várjuk. Dallamát jelenlegi énekeskönyvünkben ismerhetjük, ott is Krisztust dicsőítő dallamra énekeljük.

22. Megváltónk földről mennybe ment

1. Meg-vál-tónk föld - ről menny - be ment, Hal - le - lu -

ja! He-lyet ké - szít ne-künk ott fent. Hal-le - lu - ja!

2. Bűneink terhét vállalta, Halleluja!
Életét érettünk adta. Halleluja!
3. Halál bűn és pokol felett, Halleluja!
Harmadnap győzelmet szerzett. Halleluja!
4. Visszajön egykor fényesen, Halleluja!
Meglátja minden földi szem. Halleluja!
5. Dicsőség mennyben Istennek, Halleluja!
Atya, Fiú, Szentléleknek! Halleluja!

Egy középkori, *Caelos ascendit hodie* kezdetű kanció alapján született a 17. század elején ez az áldozócsütörtöki ének, mely a nagypénteki és húsvéti eseményeken túl Krisztus második eljövételét is előrevetíti. A dallam első sorának felfelé ívelése egyértelműen a mennybemenetel eseményét szimbolizálja.

23. Jöjj, Szentlélek Úr Isten

Jöjj, Szent-lé-lek Úr Is - ten, Á-raszd re-ánk tel - je - sen

Menny-ből fű - nyes - sé - ge - det, Menny-ből fű - nyes - sé - ge - det.

Jöjj el, jöjj el, jöjj el, jöjj el, Jöjj, Szent-lé-lek Úr Is - ten!

Az ősi invokációból eredő ének elsősorban az ökumenikus imahetekken való elterjedt használata miatt kerül válogatásunkba, katolikus testvéreinkkel közös alkalmakra ajánljuk.

24. A menny Urának tisztelet

1. A menny U - rá - nak tisz - te - let,
Mert nagy ke - gyel - me véd, ve - zet,

Di - cső - ség, há - la zeng - jen,
Óv ár - tó vé - szek el - len!

Ő min - ket ir - gal - má - ba vett. El - né - mul harc és

gyű - lö - let: Ő ád mi - né - künk bé - két.

2. Megváltónk, Isten szent Fia,
Úr Jézus, hála néked,
Hogy értünk, elveszettekért,
Hullattad drága véred.
Isten Báránya, hű Urunk,
Fogadd el kérő sóhajunk:
Te légy irgalmas hozzánk! | 3. Szentlélek, légy Vigasztalónk,
Ha Sátán kísért, támad!
Te őrizd, védelmezd, te óvd
A drágán szerzett nyáját!
Megváltónk értünk szenvedett,
Legyőzni bajt, ínségeket
Te adj erőt minékünk! |
|---|--|

A reformáció egyik legkorábbi, ám nem Luthertől származó éneke, melyet a latin *Gloria in excelsis* német – anyanyelvű – változataként énekelnek ma is. A strófikus ének megtartotta a liturgikus szöveg hármas tagolódását, így általános dicséretként és Szentháromság vasárnapján egyaránt énekelhető.

25. Bár szétszakadva él az egyház (RÉ 274)

1. Bár szét-sza - kad - va él az egy-ház,
Ha el is vá - laszt any - nyi kor - lát,
Jé - zus - ban még - is egy le - het.
Test - vér - nek adj test - vér - ke - zet!
Ha egy a Pász - tor, egy a nyáj,
Ő - ná - la mind he - lyet ta - lál.

2. A bölcs tanító mind csak szolga: Nem léphet Jézusunk elé.
Szeretet útján vándorolva Tekintsünk mind az Úr felé!
Hű keresztyén az nem lehet, Ki csak beszél tettek helyett.
3. Elrejtve él a Krisztus népe, Bűn és halál takarja még.
Nem látszik szent, örök reménye: Hordozza a kereszti jelét.
De egykor véget ér az út, A szent hajú majd célba fut.
4. Jézus, tebened egy az egyház: Ne engedd szétszakítani!
S mit elront annyi sok tanítvány, Siess te meggyógyítani!
Utunkra hulljon tiszta fény: Szeretet, hit s örök remény!

A keresztyén egyházak Krisztusban való egységeről és ennek– emberi gyarlóságunkból eredő – nehézségeiről szóló ének egyúttal arra is buzdít, hogy együtt haladjunk a közös cél felé.

26. Az élet nékem Krisztus (RÉ 200)

1. Az é - let né - kem Krisz - tus, A ha - lál nye - re - ség,
Ez az én re - mény - sé - gem, Kez - det - té lesz a vég.

2. Már indulok békében,
Vár Krisztus, testvérem,
És az ő közelében
Szent célom elérem.	5. Az életünk ellobban,
Miként a gyertyaláng,
A szívünk végsőt dobban,
És éj borul reánk.
3. Megküzdve életemnek
Sok baját, ínségét,
Meglátom Istenemnek
Fényes dicsőségét.	6. Ám lelkem mégse bántsa
A bú és félelem!
Velem az Úr, és nála
Üdvömet meglelem!
4. Ha erőtlenségemben
Nem lesz szó ajkamon,
Akkor is maradj vélem,
Fogadd el sóhajom.	7. Megváltó Istenemmel
Mennyben együtt leszek,
Hol én neki örömmel
Mondok dicséretet.

„Mert nekem az élet Krisztus, a meghalás nyereség.” (Fil 1, 21) – idézi Pál apostol szavait az ének első sora, mely arról tesz bizonyosságot, hogy a Krisztusban bízók számára a halál nem a véget, hanem az élet folytatását jelenti. Győztes Megváltónk által nekünk is részünk lehet majd ebben, ő velünk lesz földi életünk végén, utolsó óráinkban is.

27. Bizony, betelik az idő

1. Bi - zony be - te - lik az i - dő,
A vi - lát - bi - ró, a di - cső,
És Is - ten Fi - a el - jó,
Az í - té - lő s meg - men - tő.
El - né - mul gú - nyos ne - ve - tés,
Tűz u - tán jön új te - rem - tés,
Mint szent köny - vünk meg - ír - ta.

2. Angyal harsonahangja szól
E földön minden népnek,
A halottak hamvaikból
Mind nyomban előlépnek.
Parancsszavára az Úrnak
Átváltoznak, megújulnak,
Kik élnek még a földön.

3. Megnyílik a könyv, amiből
Tett, szándék kiviláglik,
Mentségek vára romba dől,
Bűn vak mélysége ásít.
Akkor mindenki tisztán lát,
Megérti vétkes önmagát,
Hogy mit tett életében.
4. De jaj, ki ügyet sem vetett
az Úr szent igéjére,
Szerezni, kapni szeretett,
más nem is járt eszébe',
Annak fejére omlik ott,
Mit rosszul tett vagy mulasztott,
Rázúdul minden vétke.
5. Ó, Jézus, ama nagy napon
Te védj meg szent kezeddel,
Ítéletem reád hagyom,
A büntetést engedd el!
Igédben nem kételkedem,
Írd élet könyvébe nevem,
Vigy teljességre, ámen.

Ez az eszkatologikus ének az egyházi év végén található Ítélet vasárnap-jához kapcsolódik. A Dies irae szekvencia elemeit is felhasználó szöveg az utolsó ítélet vészterhes képét állítja elénk, utolsó versszakában azonban rámutat az egyetlen mentsvárunkra, Krisztus kegyelmére.

28. Midőn eljön az én órá

1. Mi - dőn el - jön az én ó - rá,
Jé - zus Krisz - tus, jőjj, te - kints rám,
Hogy in - nét el kell men - nem,
És bá - to - ríts meg en - gem!
Állj mel - lém, U - ram Is - te - nem,
Mert tes - tem - lel - kem, min - de - nem
Hű ke - zed - be a - ján - lom.

2. Ha bánt a lelkiismeret,
Ha vádol tenger vétek,
Mégse rettent meg engemet,
Mert keresztfára nézek,
És lelkemet megmoshatom
Szent véredben, én Jézusom.
Te vagy az én Megváltóm!

3. Mivel tested tagja vagyok,
A vigaszt megtalálom:
Tőled én el nem válhatok,
Nem szakít el halálom.
Neked halok, ha meghalok,
És új életre virradok
Te szent halálod árán.
4. Mivel, Uram, feltámadtál,
Nem elmúlás lesz végem.
Mivel te mennybe szállottál,
Nem kell haláltól félnem.
Ahol te vagy, oda megyek,
Hogy örökre veled legyek,
Így útra kelek bátran.
5. Hozzád megyek, én Jézusom,
Bár elenyészik testem.
Halálomban csak aluszom,
Te majd fölkeltesz engem.
Általad, Isten szent Fia,
Megnyílik a menny ajtaja,
És vár az örök élet.

Az előbbi dallamra énekelhető, hasonló témájú ének, mely azonban a hívő lélek szemszögéből szól a földi élet végéről és az örök élet bizonyosságáról.

29. Hiszünk egy Istenben (RÉ 215)

Niceai Hitvallás

1. Hi-szünk egy Is - ten - ben, meny-nye - i A - tyánk - ban,
Min-den lát - ha - tó - nak és lát - ha - tat - lan - nak

min-den-ha - tó U - runk - ban, A men-nyet és föl - det
ő - rök Al - ko - tó - já - ban,

a - ki te-rem-tet - te, s gon-dot vi - sel a - zok - ra.

2. Hiszünk az egy Úrban, Jézus Krisztusunkban,
Isten Egyszülöttjében,
Aki az Atyától nemzetett öröktől, az ő szent kebelében,
Minden idők előtt, Isten az Istentől, Fény a Világosságtól.
3. Valóságos Isten a valóságostól; született, nem teremtmény,
Egyetlen lényegből, a Teremtőéből, aki a mennyei Fény
Minden általa lett, és önála nélkül semmi nem lett, ami lett.
4. Értünk, emberekért és idvességünkért alászállt
a mennyekből,
Testté lett Lélektől és Szűz Máriától, ember lett szeretetből,
Keresztre feszíték Pilátus idején tudatlan gyűlölségből.
5. Az Úr kiszenvedett és eltemettetett, harmadnap feltámadván,
Az írások szerint fölment a mennyekbe, és ül az Atya jobbján,
De majd újra eljön örök dicsőséggel, nem hagy bennünket
árván.

6. Visszatér ítélni az eleveneket és régen megholtakat,
Kétfelé választja és külön állítja a kecskéket s juhokat,
Örök uralmának és országlásának vége soha nem szakad.
7. Hiszünk Szentlélekben, Úrban és Istenben, megelevenítőben,
Az örök Atyától és az ő Fiától származó szent Istenben,
Aki imádandó s együtt dicsérendő mindezekkel egységben.
8. Ő szólt a próféták és az apostolok megtisztított szájával.
Megalapította és megoltalmazza egyházát hatalmával,
Dicsérjük hát nevét, az igazság Lelkét igen nagy vigassággal.
9. Hisszük az egyetlen, szent és egyetemes, apostoli Egyházat.
Valljuk az egyszeri és szent keresztséget, melyben Isten kiválaszt.
Melyet Krisztus szerzett a bűnbocsánatra, és minket abban
megtart.
10. Várjuk a holtaknak, rég elporladtaknak dicső feltámadását.
És az eljövendő, Krisztusban nyerendő örök élet áldását.
Ámen! Ámen! Ámen! Erősítsd, Istenünk, népednek hitvallását.

A teljes nevén nicea–konstantinápolyi hitvallás a keresztyénség egyik legfontosabb alapirata. Szövegezése és egyetemes elfogadása az első két egyetemes zsinathoz (Nicea, 325, ill. Konstantinápoly, 381) kötődik. Három tagozódású szerkezetében és szóhasználatában is hasonlít az apostoli hitvalláshoz, ám hosszabb annál. A hitvallás itt szereplő énekes parafrázisát terjedelme miatt elsősorban úrvacsorai énekként ajánljuk.

30. Ó, én lelkem, dicsérjed Istenedet (RÉ 8)

1. Ó, én lel - kem, di - csér-jed Is - te - ne - det,
A - ki ily jól táp - lál - ja é - le - te - det,
Mint a hív a - tyá sze - re - tett fi - át,
Me - lyért ö - röm - mel né - ki adj há - lát!

2. És e földön te magad úgy viseljed,
Isten országát, hogy te is terjesszed,
Arra szüntelen nagy gondod légyen,
Mellyel tartozik minden keresztyén.
3. Mint a kenyért sok búzamazból sütik,
És a bort is sok szőlőszemből szűrik,
Így lélek szerint e vacsorában
Egy testté, vérré leszünk mindnyájan.
4. Szeresd hát, ember, a te feleidet,
Gyakran jelentvén jótéteményidet!
Gyűlölség, harag benned ne légyen,
Melyet erősen megtilt az Isten.

5. Az Ő szent igéjében gyönyörködjél,
Ki ezért téged megáld nagy bőséggel!
Szentlelke által gerjeszt tebenned
Buzgó szerelmet, és kedvel téged.
6. Végre tégedet ez árnyékvilágból
Felviszen a mennyekbe innét alól,
Hol az ő választott szentjeivel
Örök boldogságban élsz örömmel.
7. Lelkem, szüntelen oda igyekezzél,
Ki felől immár szent zálogot vettél,
Ha ezzel magad gyakran biztatod,
Boldog leszen életed és holtod.

Szenci Molnár Albert úrvacsorai éneke először 1607-ben jelent meg a genfi zsoldárok magyar fordításait tartalmazó Psalterium Ungaricumban. Szövege jó emlékeztető, hogy az úrvacsora nemcsak Istennel közösség (communio), hanem egymással is.

31. Ó, idvességes áldozat (RÉ 233)

1. Ó, id-ves-sé-ges ál-do-zat, Menny-or-szá-got ki meg-nyi-tád,
Is - ten ha-rag-ját el - ve-véd, Ha - lál ha-tal-mát meg-tő-réd.

2. Úr Jézus, *ki a keresztfán*
Drága szent vérét *kiontván*
Lőn idvességünknek ára,
Bűneinkből megtisztíta.
3. Csak ebben áll azért *hitünk*,
Hogy *Krisztus meghalt* érettünk,
Idvességet nyert *minékünk*;
Mert érte *kedvessé* lettünk.
4. Bizony-ságot *erről teszünk*,
Szent *testét ha* jegyben *esszük*,
És szent vérét *hittel vesszük*,
Haláláról emlékezünk.
5. Hitünkkel *kell testét ennünk*
Mert *mennybe vitetett* tőlünk;
Ott esedezik *érettünk*,
Valakik ő benne élünk.
6. E vacsorát *hagyta nekünk*,
Hogy *övele együtt* éljünk,
És *lelkünkben ne rettegjünk*;
Mert *kegyelmet* nyert *minékünk*.

7. Jám-borságot csak *kövessünk*,
Hogy Ő *tagjai* lehessünk,
Gyűlölségre ne *siessünk*;
Atyafiszeretők *legyünk*.
8. Méltatlan *ezzel ne éljünk*;
De *magunkat* megpróbáljuk:
Új életre *igyekezzünk*;
Hitlenséget *távotassunk*.
9. Hálát *adunk* néked, *Isten*,
Minket szerettél *oly igen*,
Szent Fiadnak nem *kedvezél*,
Veszedelmünk-ből *mentél*.

Ó id - ves - sé - ges ál - do-zat, Menny-or - szá - got ki meg-nyi - tád,
Is - ten ha - rag - ját el - ve - véd, Ha - lál ha - tal - mát meg - tű - réd.
Á - men.

Az ének valójában a kálvini úrvacsoratan versbe foglalása, melyet az ismeretlen szövegíró Aquinói Szent Tamás *O salutaris hostia* (Ó, idvességes áldozat) kezdetű himnuszrészletével indít. A református szertartáskönyvekben (graduálokban) és gyülekezeti énekeskönyvekben egyaránt megtalálható tételt énekeskönyvi dallammal, képzetesebb énekesek esetén a fenti, díszesebb formában is énekelhetjük. (Az énekszöveg dőlt betűvel szedett szótagjai a dallam hajlításait jelölik.)

32. Készülj Urad elé, lelkem

1. Ké - szűlj U - rad e - lé, lel - kem,
Rakd le bü - nőd sú - lyos ter - hét,
É - kes - sé - ged a hit lé - gyen!
I - mádd Meg - vál - tód ke - gyel - mét!
Nézd, ma üd - vö - zí - tő U - rad
Szent asz - ta - lá - hoz hí - vo - gat;
Ir - gal - ma - san hoz - zád száll ma,
Ki az ég és föld Ki - rá - nya.

2. Mint jegyese égő vággyal,
Siess hozzá buzgósággal!
Amit soha ész nem ér fel:
Megkínál nagy kegyelmével;
Zörget és karját kitarja,
Felelj hálával szavára:
Édes Jézus, térj be hozzám
Bűnöm bocsánatát hozván!

3. Én Megváltóm, én királyom,
Békességedet kívánom,
Lelkemben a szent vágy éget,
Hogy lehessek te vendéged,
Hogy tebenned, néked éljek,
Mindenekkel megbékéljek,
Hogy lélekben megújuljak,
Hű kebledre ráboruljak.
4. Ó, Istennek nagy csodája!
Lelkem álmélkodva áldja
Kegyelmednek magasságát,
Mérhetetlen gazdagságát:
Hogy a Krisztus teste, vére
Annyi népnek lett üdvére!
Titokzatos, szent eledel,
Mely a lelket üdíti fel!
5. Jézus, napja életemnek,
Jézus, fénye örömömnek,
Jézus, szívem orvossága,
Lelkem éltető világa!
Ím asztalodhoz járulok,
Színed előtt leborulok
Lelkemnek üdvösségére,
Nevednek dicsőségére.
6. Te, ki minket úgy szerettél,
Hogy a mennyből földre jöttél,
Kész voltál meghalni értünk,
Hogy megváltva újra éljünk;
Kínos keresztre jutottál,
Bűnösökért vért ontottál:
Segíts erről emlékeznünk,
Az óembert levetkeznünk!
7. Jézus, életnek kenyere,
Szeretetnek mély tengere,
Táplálj, üdíts vacsoráddal,
Vegyem méltó hál' adással!
Érezzem ez eledelben,
Hogy kegyelmed véghetetlen!
Mennyben is majd, áldva téged,
Lehessek a te vendéged!

A német pietizmus egyik jeles alakjának éneke a Krisztussal az úrvacsorában való személyes találkozást hangsúlyozza. Dallama első látásra kissé nehéznek és terjedelmesnek tűnik, ám az ismétlődő motívumoknak köszönhetően könnyen tanulható.

33. Ó, örök Isten, ki Atyánk vagy (RÉ 161)

1. Ó, ö - rök Is - ten, ki A - tyánk vagy né - künk,
 Ím le - bo - rul - va, e - se - dez - ve ké - rünk:
 E ki - csiny gyer - mek föl - di e - gész él - tét
 Kar - ja - id véd - jék!

2. Te is, ó, Jézus, Isten egyszülöttje, | Nézz le a mennyből
 e földi szülöttre, | Légy te önéki út, igazság, élet, | S légyen
 ő híved!
3. Isteni Lélek, te örök fényesség, | Általad teljes az igaz
 keresztség; | Bűnt és halált e kicsinyedtől úzz el | Mennyei
 tűzzel!
4. Az Atya, Fiú és Szentlélek Isten | Téged, kisgyermek, mindig
 úgy segítsen, | Hogy hited által lelked üdvöt nyerjen | Földön
 és mennyben.

A múlt század elején keletkezett énekszöveg a Szentháromság Isten kegyelmébe ajánlja a keresztelendő csecsemőt, illetve kisgyermeket, az Ő segítségét kéri testi-lelki növekedéséhez. Utolsó verse áldáskéreként is használható. Helyi szokáshoz alkalmazkodva más dallamra is énekelhető. (RÉ 161, 209, 225, 315, 337, 391)

34. Neked zendül, Istenünk, a hála (RÉ 275)

1. Ne - ked zen - dül, Is - te - nünk, a há - la.
 Hoz - zád száll ma szí - vünk - nek i - mád - sa - ga,
 Mert te vagy né - künk i - gaz re - mény - sé - günk,
 Hü me - ne - dé - künk.

2. Te kötötted össze életünket: | Lépteinket egymáshoz
 te vezetted. | Szívünknek lángja, szerelem virága | Jóságod
 áldja.
3. Gyermekedet te adtál minékünk. | Áldd meg, kérünk:
 példás életet éljünk, | Hogy megtalálják az utat tehozzád, |
 És el ne hagyják!
4. Egymás terhét szívből elviselnünk | Segíts, kérünk:
 Krisztus éljen mibennünk, | S bár gyakran botlunk, |
 haragot ne tartsunk, | Sőt megbocsássunk!
5. Tarts meg minket vidám jókedvedben, | Békességben,
 hűséges szeretetben! | Fogjad kezünket, te adj győzedelmet |
 És üdvösséget!

35. Ki asztalt terítesz

Székely asztali áldás

1. Ki asz-talt te-rí-tesz az é-gi ma-dár-nak,
2. Gond-vi-se-lő A-tyánk, asz-ta-lod-tól kel-ve

Te-ríts asz-talt, te-ríts sze-gény-nek sár-vá-nak,
Szív-ből há-lát a-dunk ke-zünk ősz-sze-té-ve.

Nyújtsd ki, A-tyánk, nyújtsd ki jó-sá-gos ke-ze-det!
Áldd meg ezt a há-zat sen-nek a gaz-dá-ját!

Adj a kol-dus-nak is táp-lá-ló ke-nye-ret!
For-dítsd víz-szá né-ki a ven-dég-lá-tá-sát!

É-tel-ben, i-tal-ban le-gyen bő-ven ré-szünk.
Szánd meg a sze-gényt, a szen-ve-dőt s az ár-vát,

Gond-vi-se-lő A-tyánk, kö-nyö-rög-ve ké-rünk!
Sa-ben-ned bí-zók-nak vi-seld min-dig gond-ját!

A - - - men.

36. A fényes nap

1. A fê-nyes nap im-már el-nyu-go-dott,
A föld szí-ne ső-tét-ben ma-ra-dott,
Nap-pa-li fény éj-jel-re vál-to-zott,
Fá-rad-tak-nak nyu-go-dal-mat ho-zott.

2. Minden ember megy nyugodalomra, | Az Istentől elrendelt álmra, | De én, Uram, úgy megyek ágyamba, | Mintha mennék gyászos koporsómba.
3. Vessünk számot hát, édes Istenem, | Hogy lelkemet ne kelljen féltennem, | Hogy lehessen bátrabban szólanom, Midőn meg kell előtted állanom!
4. Színed előtt mindennap elesem, | De van nekem tenálad kezesem. | Ha megtartasz holnapi napodra, | Nem fordítom azt megbántásodra.

A középkori gyökerű dallam századokon át igen nagy népszerűségnek örvendett, amit a rá énekelt és fennmaradt szövegek sokasága is bizonyít. Ezt az esti szövegét a néphagyomány őrizte meg, melyet énekelve eszünkbe juthatnak Jeremiás próféta szavai: *Szeret az ÚR, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma: minden reggel megújul. Nagy a te hűséged!* (JSir 3, 22–23)

37. Ó, terjeszd ki

1. Ó, ter - jeszd ki, Jé - zu - som, Ol -
És csi - títs el szí - vem - ben Bút,
tal - ma - zó szár - nyad, Légy min - de - nem, légy
ö - rö - mőt, vá - gyat.
fé - nyem: Sö - té - ten jő az éj. Nagy
ir - gal - mad - ból él - nem Szün - te - len te se - gélj.

2. Ó, mosson meg az értem
Bőven hullt drága vér!
Új lélekért könnyörgök,
Újult akarater'.
Kicsik, nagyok mind kérünk:
Örködj vigyázva ránk!
Békességedbe térünk:
Te áldd meg éjszakánk!

38. Istenem, lásd meg a sok hazugságot – Ps 12
RÉ 12

1. Is - te - nem, lásd meg a sok ha - zug - sa - got,
Á - rad e föl - dön sza - vak szenny - ár - ja.
Ál - no - kok aj - kán az I - ge is ál - nok.
Tégy i - gaz - sa - got, szí - vek bí - rá - ja.

2. Istenem, halld meg, mikor csöndben kérlek:
Tisztítsd meg ajkam minden vétektől!
Képmutatásból sohase beszéljek!
Ments meg az álnok, hazug élettől.
3. Istenem, nálad igaz az ígélet,
Áld ezért téged a nagy mindenség.
Add ezüst-tiszta, hiteles Igédet,
Mert ez az élet, ez az üdvösség.

39. Seregeknek Ura, felséges Isten – Ps 84

RÉ 450

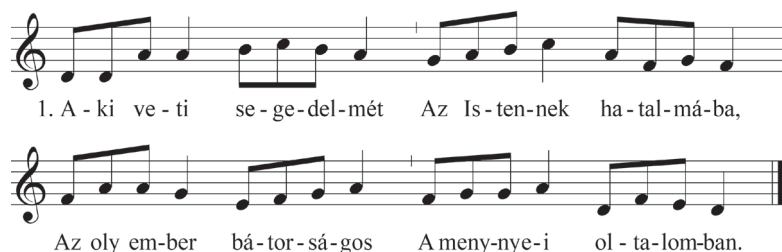
1. Se-re - gek - nek U - ra, Fel - sé - ges Is - ten!
 Mely i - gen szép a te há - zad meny - nyek - ben!
 A - rany-nál, e - züst-nél, drá - ga szép kő - nél,
 Szebb e vi - lág min - den é - kes - sé - gé - nél.

2. Kívánczik az én lelkem ott lakni, | Áhítatos szívvel
tehozzád menni, | Akar veled, élő Isten, örvendni, | Testem,
lelkem kész tehozzád költözni.
3. Lám a madaraknak is helyük vagyon, | Emberek közt
fecskének fészke vagyon, | Én Istenem! te vagy az én
Királyom, | Te házádban legyen nékem lakásom.
4. Bizony boldogok az olyan emberek, | Kiknek a te házádban
vagyon helyek: | Mindenkoron csak reád tekintenek, |
És téged ők mindörökké dicsérnek.
5. Olyan boldog ember kicsoda lészen? | Akit Isten megerősít a
hitben, | Kinek törvényét hordozza szívében, | Szentlelkével
igazgatja nagy híven.

6. Semmi szükség az ilyenek nem ártott, | Akit Isten házába
befogadott, | Bár inség és nyomorúság közt forgott, | Isten
mindent ő javára fordított.
7. Nagy sereggel mindenfelől eljönnek, | Dicsőségről
dicsőségre sietnek, | Őt meglátván örülnek az Istennek, |
Mert övele Sionban együtt lesznek.
8. Uram, hallgasd meg az én könyörgésem, | Seregeknek
Istene, én kérésem, | Lásd meg, kérlek, az én esedezésem, |
Jáknak Istene! az én beszédem.
9. Úr Isten, csak te vagy a mi oltalmunk, | Zászlónk és a
mi nagy erős kővárunk, | A Krisztusért, ki minékünk
hadnagyunk, | Szent házadtól ne hagyj messze szakadnunk.
10. Jobb egy nap a te tornácodban laknom, | Hogynem másutt
ezer nap mulatoznom, | Háza küszöbét kedvesebbnek
tartom, | Mint gonoszok hajlékában vigadnom.
11. Mert miképpen a fényes nap az égen, | Mindeneket világosit
nagy szépen: | Te vagy nekünk fényes napunk akképpen, |
Oltalom, segítség háborúink ellen.
12. Nem vonja meg tőlünk javát az Isten, | Valakik csak őt
tiszteljük nagy híven, | Boldog ember, aki bízik Istenben, |
Mindennemű számkivettségében.
13. Így könyörge Dávid király régenten; | Mikor volna Saultól
kergetésben, | Írva vagyon nyolcvannegyedik részben, | Int
minket is, hogy bízunk az Istenben.

40. Aki veti segedelmét – Ps 91

Énekelhető *Az Úr Istent magasztalom* (RÉ 273) dicséretre,
vagy a 42. sz. éneknél megjelölt dallamokra is

2. A hív ember vallást téssen: Te vagy nékem én Istenem!
Bátorságom Te vagy nékem, benned bízom, én Istenem.
3. Mert engemet te megmentél ellenségimnek törétől,
Törvény rettegtesétől, Kemény, nehéz igéitől.
4. Visel téged az Úr Isten ő szent vállán oltalmában;
Bizodalomban hogy lehess, Isten szárnya árnyékában.
5. Jézus Krisztus egy igazság körül fog és véd paizsul,
Hogy ne légyen félelmed az éjszakai irtózattól.
6. Semmit ne félj rettegtesítő háborúnak nyilaitól,
Titkon való kísértéstől, délben dúló döghaláltól!
7. Ha mellőled bal kéz felől ezren mind elhullanak,
Tízezeren jobb kéz felől, semmit néked nem árthatnak.
8. De te magad szemeiddel ott meglátod bizonyára,
Hogy Isten a gonoszokat megítéli, megalázza.
9. Mert vagyon nagy bizodalmad az Istennek hatalmában,
Bátorságod helyeztetted a Felséges oltalmába.

10. Nem járulhat néked soha semmi gonosz romlásodra,
Sem házadra nem közelget veszedelemnek ostora.
11. Mert parancsolt te felőled szolgáló szent angyalnak,
Hogy jártodban és keltedben őrizetlen ne hagyjanak.
12. Az Istennek angyalai úgy hordoznak szent kezükben,
Hogy lábadat meg ne üssed észrevétlen kemény kőben.
13. Áspiskígyót te lebírhatsz, baziliskuszt megtapodhatsz,
Mert a törvény és a bűnök rajtad már nem uralkodnak.
14. Talpad alatt nyomorgatod az ördögöt és oroszlánt,
A rút halált, kárhozatot, a poklot és a nagy sárkányt.
15. Szól az Isten az emberről: mert hogy bennem reménykedett,
Kimentem őt rabságából, mert ismeri szent nevemet.
16. Ha énhozzám ő felkiált, meghallgatom és megmentem.
Vele lések búsultában, részeltetem dicsőségben.
17. Adok néki hosszú napot, véghetetlen boldogságot,
Üdvözítem Krisztusomban, hogy általa legyen áldott.

41. Jer, örvendezzünk – Ps 95

1. Jer, ör-ven-dez-zünk az Úr Is-ten-nek, És é-ne-ke-l-jünk
az ő szent ne-vé-nek, Id-ves-sé-günk-nek egy re-mé-nyé-nek,
Mi ol-tal-munk-nak, ke-gyes él-te-tőnk-nek.

2. Siessünk hozzá dicséretünkkel, | Hálaadással és
könyörgésünkkel, | Éneklésünknek szép zengésével, |
Szent angyaloknak nagy-sok seregével.
3. Mert az Úr Isten mi nagy Istenünk, | És nagy Királyunk,
erős Fejedelmünk, | Minden istenek fölött mivelünk, |
Biztos oltalmunk és mi segedelmünk.
4. Csak ő egyedül bír mindeneket, | A mélységeket és a nagy
hegyeket, | Minden hatalmas erősségeket, | Az ördögöket
és az embereket.
5. Ő teremtette a széles tengert, | A benne való nagy szép
szigeteket: | Csak ő formálta a szárazföldet, | És azon való
drága szépségeket.
6. Jer, hajtsunk fejet, térdet nékie, | És boruljunk le arccal
őelőtte; | Az Úr Istennek nagy tisztessége, | Forogjon
szánkban ő szép dicsérete.
7. Mert csak ő a mi kegyes Teremtőnk, | Minden dolgunkban
bizton gondviselőnk, | Nékünk, népének, ő védelmezőnk, |
Mint juhainak csak ő megőrizőnk.

8. Az Ő szózatját mihelyt halljátok, | Ti szíveteket nékie
adjátok: | Úgy hallgassátok és fogadjátok; | Hogy kísértésbe
soha ne jussatok.
9. Mert jól tudjátok régen mint jártak, | Akik ellene igen
rugódoztak; | Az ígért földre be nem juthattak: | Mert szót
fogadni néki nem akartak.
10. Dicséret néked, Atya Úr Isten: | Légyen dicsőség néked,
Fiú Isten: | Tisztesség néked, Szentlélek Isten; | Három
személyben egy örök Úr Isten!

42. Örüljetek az Istennek – Ps 100

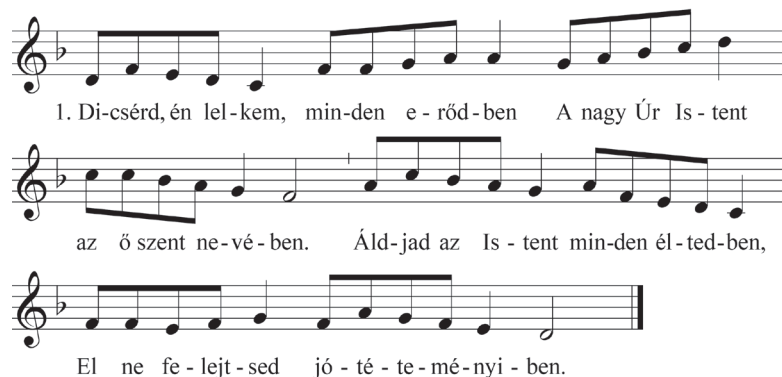
Énekelhető *Az Istennek szent angyala* (RÉ 316) dallamára is

1. Ör-ül-je-tek az Is-ten-nek, Szol-gál-já-tok őt ör-öm-ben,
Va-la-kik vagy-tok e föl-den, Jer-tek ví-gan e-le-i-ben.

2. Mert csak ő a mi Istenünk, Őáltala teremtettünk,
Néki kedves népe vagyunk, Legelője nyája vagyunk.
3. Templomába egybegyűljünk, Dicséretet néki mondjunk,
Ott néki hálákat adjunk, Csak az ő szent nevét áldjuk.
4. Mert kegyelmes az Úr Isten, Nem hagy vesznünk bűneinkben,
Kegyelmének vége nincsen: Jóvolta is véghetetlen.

43. Dicsérd, én lelkem, minden erődben – Ps 103

2. Ő megbocsájtja minden bűnödöt, | Ő gyógyítja meg te betegségedet. | A kárhozattól megment tégedet, | Ő koronázza meg a te fejedet.
3. Ki minden jóval téged megáldott, | Imádságodban téged meghallgatott. | Mint sasmadarat, mely már megaggott, | Nagy bűneidből ugyan megifjított.
4. Bízzál én lelkem az Úr Istenben, | Igen irgalmas ő természetében, | És késedelmes a büntetésben, | Csakhogy megjobbulj a te életben.
5. Ha egy kevésse haragot mutat, | Az ő haragja mindvégig nem marad. | Fenyegése nem örökké tart, | Irgalmasságot ismét hozzád mutat.
6. Nem bűnünk szerint bánik mivelünk, | Nem érdemünkre fizet ő minekünk. | Mely igen magas az ég felettünk, | Olyan igen nagy irgalma minékünk.
7. Oly igen messze veti bűnünket, | A napnyugathoz mily távol napkelet. | Hogy többé a bűn vissza nem térhet, | Immáron minket pokolra nem vethet.

8. Miként az Atya fiait szánja, | Akképpen Isten híveit nem hagyja. | Mert nem angyalok, azt is jól tudja, | Ő teremtette, mily gyarlók, jól látja.
9. Porból teremté, porrá kell lenni | Miként a fűnek, úgy meg kell száradni. | Mint a virágnak el kell hullani, | Úgy meg kell Ádám fiainak halni.
10. Az Úr Istennek irgalmassága | Istenfélőkön mindöröktől fogva. | Firól fiúra mireánk szálla, | Krisztus Jézusnak megigazítása.
11. Akik őt féljük, mondását tégyük, | Parancsolatát híven megőrizzük, | Néki engedjünk, ezt emlegessük, | Ennyi jóvoltát, hogy el ne feledjük.
12. Vigasság nekünk háborúságban, | Hogy Istenünk van magas menny-országban, | Mindenekkel bír királyságában, | Örökkévaló hatalmasságában.
13. Ti szent angyalok, Istent áldjátok, | Mert őáltala hatalmasok vagytok, | Mindenkor néki szavát halljátok, | Megfogadjátok, néki szolgáljátok.
14. Ti fejedelmek, meghallgassátok, | Isten Uratok, neki szolgáljátok, | Akaratában ti eljáratok, | Mert tisztetekről számot kell adnotok.
15. Egyházi rendek, ti is, kik vagytok, | Istent áldjátok, mert pásztori vagytok. | Úgy kiáltsatok, prédikáljátok, | Mint egy trombita, ugyan harsogjátok.
16. Te szegény község, szorgalmatos légy, | Gyakran hallgassad Istennek ígését, | Tőled is Isten úgy dicsértessék, | Hogy alábbvaló másoknál te se légy.
17. Minden állatok, Istent áldjátok, | Ő teremtetők, mindnyájan valljátok. | Ez egész földön valahol vagytok, | Teremtőtöket örökké áldjátok.
18. De te, én lelkem, te kiváltképpen | Áldjad az Istent, te minden idődben. | Mert ő, ki téged adott e testben, | Szent Fia által ismét hozzá vészen.

44. Ó, boldog az az ember – Ps 119

1. Ó, bol-dog az az em - ber, ki Is - ten út - ján jár,
Tör - vé-nyét tart - ja szem - mel, és min - dig Ő - rá vár,

Kik Is - tent szív -ből ó - hajt - ják és ör - zik bi - zony - sá - gát,

Hű - sé - gét meg - lát - ják.

2. Ím tudtul adtad nekem, kegyelmes Istenem,
Hogy utamon vezérel törvényed szüntelen.
Úr Isten, hozzád vágyom én, ezt kérem szívem mélyén
Már itt, e föld színén.
3. Szent törvényedre szívem, Igédre föltekint,
És örzi mindazt híven, mi engem jóra int.
Vezérelj engem, Istenem, a te nagy hűségedben
Mindvégig éltemben.
4. Megáll az Úr igéje, örökké megmarad,
Hol hangzik ő beszéde, ott bő áldás fakad,
Nem állhat senki ellene, megáll az ő beszéde,
Mert soha nincs vége.

45. Jer, emlékezzünk, keresztyén népek – Ps 121

1. Jer, em - lé - kez - zünk, ke - resz - tyén né - pek Ő jó - vol - tá - ról

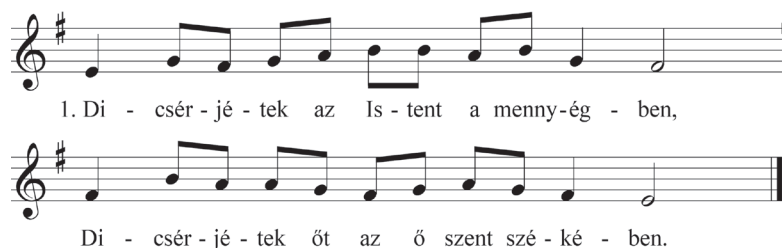
a nagy Úr Is - ten - nek: Mert e - gye - dül csak ő mi ügyünknek

Mennyen és föl - dőn ol - tal - ma él - tünk - nek.

2. Szemem emelvén vetem hegyekre | Tekintetemet a nagy
mély völgyekre, | Hogy onnan jutnék segedelemre, | De nem
találék az Istennél többre.
3. Csak Ő énnékem egy segítségem, | Büntől, haláltól, pokoltól
védelmem, | A kárhozattól megmenti lelkem, | Ki mennyet,
földet teremtett, és engem.
4. Nem hagy tégedet a kísértésben, | Nem hagyja lábad elesni
veszélyben, | Isten szemei reád mindenben | Vigyáznak,
csak higy az Ő szent nevében.
5. No, keresztyének, tehát örvendjünk, | Mert az Úr Isten
paizsunk minékünk, | El nem aluszik, vigyáz mellettünk,
És önnön maga örködik felettünk.
6. A nap hévsége nappal nem sérthet, | És a hold éjjel téged
nem emészthet, | Mert az Úr Isten örzi éltedet, | Minden
gonosztól megmenti lelkedet.
7. Őrizzen téged a nagy Úr Isten, | Minden dolgodban
óvjon s vezéreljen: | Valahol te jársz az ő nevében, |
Megoltalmazzon most s minden időben.

46. Dicsérjétek az Istent a mennyégben – Ps 148
RÉ 501

2. Dicsérjétek mind őt, ti szent angyalok,
Dicsérjétek őt, ti mennyei karok!
3. Dicsérje nappal nap és a hold éjjel,
Dicsérjék a csillagok fényességgel!
4. Dicsérjétek őt ti is, nagy-szép egek.
És a magasság felett való vizek!
5. Dicsérjék szent nevét az Úr Istennek,
Mert mindezek általa teremtetek!
6. Helyet rendelt ő szépen mindezeknek,
Hogy parancsolatjának engednének.
7. Dicsérjétek őt mind, ti földi lények,
És lakói a vizek mélységének!
8. Tűz, jégeső, köd, hó és minden pára,
Forgószelek, kik engednek szavára.
9. A hegyek, völgyek, termőfák s egyebek,
És fáik a cédrusok erdejének.
10. Vadak és minden okatlan állatok,
Mind barmok, csúszómászók és szárnyasok.

11. Földi királyok és minden köznépek,
Fejedelmek és bírái e földnek.
12. Ti ifjú népek és tiszta szép szüzek,
A vének mind és minden jó gyermekek.
13. Dicsértessék az Úr Istennek neve,
Mert felhat dicső volta az egekre!
14. Az ő dicsősége földön és mennyen,
És az ő jóvolta minden helyeken.
15. Az ő népének arcát felemelte,
A Sátán hatalmából kimentette.
16. Dicséret legyen mindenütt azoknak,
Kik az ő irgalmasságában bíznak!
17. Dicséret az Izráel fiainak,
És az Istenhez közel járulóknak.

A Zsoltári énekek jegyzetei:

- 38 A genfi dallamra készült 20. századi parafrázis, az emberi szó tisztaságáért és az isteni Ige hiteles megszólalásáért, hirdetéséért mondott könyörgés.
- 39 A 84. zsoltárra készült, Isten háza után vágyakozó zsoltárimádságot számos alkalommal énekelhetjük, de különösen alkalmas templomszentelésre és évfordulós megemlékezésekre.
- 40 Böjtfő zsoltára, mely annak evangéliumában, Jézus megkísértésének történetében is szerepet kap. (Az ördög ezt a zsoltárt idézi, amikor arra kéri Jézust, ugorjon le a templom párkányáról) Szokás e psalmust este is imádkozni, hogy álmunkban, amikor a leginkább védtelenek vagyunk, lehessünk „bizodalomban, Isten szárnya árnyékában.”
- 41 Ünnepre, Isten dicséretére hívó – úgynevezett „invitatorium” – zsoltár. Huszár Gál 1574-es énekeskönyvében e megjegyzéssel szerepel: „E psalmust mi ekképpen csináltuk ritmussal való énekben, akik csak magyar módra való versekkel akarják énekelni.” Erre a dallamra énekelhetjük az ez után 43. és 45. számmal jelzett zsoltárokat is.
- 42 „Paradicsom mezejében” kezdettel, de „Az Istennek szent angyla” (RÉ 316) szöveggel is használt betlehemes dallam. Karácsonyi dicséretünk erdélyi énekeskönyvekben is ezzel a jellegzetes – fellépő, majd visszaereszkedő második dallamhanggal – szerepel. Írott és néphagyományi adatok alapján ajánljuk ezt a dallamot, melyet számos RÉ 316 dallamára utaló éneknél is használhatunk.
- 43 A 103. psalmus első versei a kálvini istentiszteleten az úrvacsorát követő hálaadó imádságban hangzanak fel, maga a zsoltárének a communio (úrvacsoravétel) alatt is énekelhető. A zsoltár befejező szakasza (13–18. versek) a kezdő versszakkal együtt lelkésszentelés, beiktatás, gyülekezeti évfordulók alkalmával különösen alkalmas hálaadó ének. (A 41. és 45. sz. énekekkel egyező dallam.)
- 44 Cornelius Becker a 16–17. század fordulóján Lipcsében, a teológián tanított, és a Nikolaikirche lelkésze volt. Luther énekeit is felhasználva 1602-ben adta ki verses psaltériumát, melyhez több szerző, köztük Heinrich Schütz komponált dallamokat.
- 45 A 121. zsoltárnak ez a verses parafrázisa már nagyon korán, 1549-ben megszületett. Bevezető vers után szólal meg a zsoltár első gondolata, az utolsó vers pedig kifejezetten alkalmas áldást kérő ének. (A 41. és 45. sz. énekekkel egyező dallam.)
- 46 Az ugyancsak 148. zsoltárra íródott 278. dicsérethez (Dicsőült helyeken) hasonlóan ez a zsoltárparafrázis is az egész teremtet világ istendicséretéről szól.

47. Védelmezz, Istenem – Ps 43

1. Vé-del-mezz, Is-te-nem, Ü-gyem-nek fogd párt-ját,
Min-den-ki el-le-nem, Nem le-het-nék ár-vább!

2. Körülfog minden rossz,
Gyöngé már a lábom,
Segítsen szent erő
Utadat járnom.	4. Vezess föl hegyedre,
Otthonodba engem,
Öröm és vidámság
Töltse el a lelkem.
3. Küldd hozzám követed,
Igazságod fényét,
Életem sietve
Nyomába szegődjék.	5. Atyának, Fiúnak,
Szentléleknek hála,
Meglátja az Urat,
Aki várva várja.

A zsoltáros imádságok világával már a gyermekeket is meg kell ismertetnünk. Az istentiszteleti zsoltárénekek mellett – annak előkészítéseképpen – énekeljük gyermekeinkkel hittanórán, gyermek-istentiszteleten az itt következő, egyszerűbb dallamú és szövegű népdalzsoltárokat!

48. Jó dolog az Urat áldani, dicsérni – Ps 92

1. Jó do-log az U-rat ál - da-ni, di - csér - ni,
Nagy ne-ved, ö-rök Úr, há - lá-val zen - ge - ni.

2. Még hajnal alig kél, hirdetem irgalmad,
Éjjel is megvallom hűséged, hatalmad.
3. Zengjen a citera, tízhúrú lant szava,
Énekünk kísérje hárfának dallama.
4. Szép műved a világ, boldogan hirdetem,
Hálatelt ujjongás tölti el a szívem.
5. Mily nagy vagy, Istenem, értelmed végtelen,
Mélységes terveid ámulva fürkészem.
6. Bűnében csillogva járhat az álnokság,
Míg a gyom virágzik, végsorsa pusztulás.
7. Lám, virul az igaz, mint ifjú pálmaág,
Mint ősi Libanon csúcsán a cédrusfák.
8. Dús gyümölcs terem rajt', élte van bőséggel,
Bár múlnak évei, nem szárad soha el.
9. Jó Atya, téged áld híveid éneke,
Áldott légy, Megváltónk, s Istennek Szentlelke.

49. Urunk nagy nevét áldja a világ – Ps 96

1. U - runk nagy ne - vét áld - ja a vi - lát,
Zeng - je a zsol - tár szí - vünk új da - lát,
Cso - dás tet - te - it hir - des - se a föld,
Min - den di - csé - ret meg - il - le - ti őt!

2. Zengje föld s az ég: eljön már az Úr,
Fenség és erő előtte vonul,
Szépség követi, fény és méltóság,
Boruljon elé az egész világ!
3. Ragyogjon az ég, a föld vígadjon,
Tenger hulláma vígan harsogjon,
Örüljön a rét s minden kis virág
Fönn a hegytetőn s erdőben a fák!
4. Hűséges az Úr, közeledik már,
Meglátja a föld, akit várva vár.
Általa, Vele, szent vagy Alkotó,
S aki Tőled jött, a Vigasztaló.

50. Isten nevét dicsérem – Ps 111

1. Is - ten ne - vét di - csé - rem, szí - vem csu - pa há - la,
E - gyütt mondjunk há - la - dalt, kö - zös é - nek áld - ja.

Jó - ság, hú - ság, ke - zed min - den mű - ve,
Szent vagy, jó vagy, ál - dunk mind - ő - rök - re.

2. Döbrent szívünk ráeszmél, milyen nagy az Isten:
Erő, Főnség, Hatalom, fénye átjár mindent. Jóság, hűség...
3. Igaz jóság, irgalom minden rendelése,
Csak az érti valóban, aki bízik benne. Jóság, hűség...
4. Soha el nem felejtí ősi szövetségét,
Maga őrzí, táplálja, egybegyűjtí népét. Jóság, hűség...
5. Atya, Fiú, Szentlélek, megillet a hála,
Csodálkozva, boldogan néped ezt kiáltja: Jóság, hűség...

51. Tehozzád emelem szemeim – Ps 123

1. Te - hoz - zád e - me - lem sze - me - im, Is - te - nem.

A - ki a tró - non ülsz, o - da - fön n a menny - ben.

2. Ahogy a szolga néz urának kezére,
Ahogy a szolgáló asszonya kezére,
3. Teremtő Urunkra úgy tekint a szemünk,
Amíg csak meghallgat, s irgalmát elnyerjük.
4. Irgalmaz, irgalmaz, jó Urunk, minékünk,
Oly sok gúnyt, megvetést ízelt már a lelkünk.
5. Tehozzád emelem szemeim, Istenem,
Téged áld szüntelen dicsérő énekem.

52. Áldjátok Istent – Ps 150

1. Áld - já - tok Is - tent szent temp - lo - má - ban,

Di - csér - já - tek föl - sé - gé - nek é - gi ud - va - rá - ban.

2. Áldjátok őt, mert nincs nála szentebb,
Dicsérjétek főlségét, mert mindent ő teremtett!
3. Áldjátok zengő rézharsonával,
Dicsérjétek hárfaszóval, hangos citerával!
4. Áldjátok őt mind, körtáncot lejtve,
Dicsérjétek pengő lanton, lágy fuvolán zengve!
5. Áldjátok vígan, cintányér csengjen,
Minden Istent magasztalja földön és a mennyben!
6. Mind, ami élő, áldja az Istent,
Teljes szívűből énekelve halleluját zengjen!

53. Dicsérjük Istent! (RÉ 391)

1. Di - csér-jük Is - tent! Mind, ki fé - li itt lent,
Nagy ne - vét ví - gan, é - nek-szó - val áld - ja,
És buz - gó há - lát vi - gyen ol - tá - rá - ra!
Di - csér-jük Is - tent!

2. Hű őrizőnk, te minden jó kútfője | Míg itt a földön
vándorolunk, élünk, | Légy éjjel-nappal ezután is velünk! |
Dicsérjük Istent!
3. Kísérj el minket, őrizd lépteinket, | Hogy ma az úton
békeséggel járjunk, | Mindenütt, mindig kegyelmedben
álljunk! | Dicsérjük Istent!
4. Készséget ébressz követni igédet. | Szent ügyért éljünk,
szolgálatban égjünk, | És erő híján erőt tőled kérjünk! |
Dicsérjük Istent!
5. Szívünk készítsd el, hogy feddéseiddel | Könnyen ne
játsszunk, idején megtérjünk, | És mikor eljössz, ne kelljen
majd félnünk! | Dicsérjük Istent!
6. Eljössz! Ígérted! S akkor a te néped | Felviszed, Jézus,
oda, ahol téged | Angyalok, szentek karában dicsérhet! |
Dicsérjük Istent!

54. Mind adjon hálát (RÉ 160)

1. Mind ad-jon há - lát Is - ten-nek, Ki él e föl - dőn lenn,
Mint mennyben an - gyal - se-re-gek Őt zen-gik szün - te - len!

2. Dicsérjük Istent boldogan, | Mert ő a legfőbb jó. |
Nagy csodaműve számtalan, | Karja mindenható.
3. Épségben tartott bennünket | Még anyánk méhétől, |
S ha ember már nem segített, | Ügyünk ő vette föl.
4. Bár gyakran bűnnel bántottuk, | Nem fordult tőlünk el. |
Megbocsát nekünk Krisztusért, | Megáld kegyelmével.
5. Ő adjon vidám új szívet | A régi helyébe, |
És vessen gondot, félelmet | Tenger mélységébe!
6. Tartsa meg dolgos békében | Hazánkat, népünket! |
Földi munkánkban kísérlen | Áldása bennünket!
7. Jóvalta járjon mivelünk, | Híven öleljen át, |
És tartsa távol mitőlünk | Ma is a bajt, a kárt!
8. Ő legyen, míg tart ez a lét, | A mi üdvösségünk, |
És ha itt utunk véget ért, | Égi örökségünk!

Ezt az éneket eddig csak egyetlen verssel tudtuk énekelni, ami így nem is tudott meggyökerezni a gyülekezeti gyakorlatban. Most új szöveggel új életre kelhet.

◀ Énekeskönyvünk 391. dicséretének (Vedd el, Úr Isten, rólunk haragodat) lendületes dallamához sokkal inkább illik a dicsérő hangvétel, melyet a 134. zsoltár parafrázisa („*Ti keresztyének, dicsérjétek Istent*” – RÉ 198) mellett a fenti, keresztyén szolgálatról szóló hálaadó szöveg tanúsít.

55. Urunk, ez a hála napja

1. U - runk, ez a há - la nap - ja, Né - ked zeng ma é - ne - künk.

Kö - szön - jük, hogy sze - retsz min - ket, Nél - kü - led nem él - he - tünk.

2. Urunk, külön hálát adunk,
Ha igédre gondolunk.
Hirdettesd, mert így lesz boldog
Életünk és otthonunk.	4. Urunk, annyi ember él ma,
Nem tudják, mit tegyenek,
Világosság, vezesd őket,
Egyedül ne legyenek.
3. Urunk, szóljon ma is hozzánk
Az a szó, mely bátorít,
Vigasztalj, és nyújtsd erődet
Félelem, ha tántorít.	5. Urunk, ez a szívünk vágya:
Adjad jól megértenünk,
Mi az, ami terhel minket,
Mi az, ami kell nekünk.
6. Urunk, töltsd be Szentlelkeddel
Minden földi gyermeked,
Hogy megtisztult, boldog szívvel
Teljesítsük tervedet!	

Hálaadó énekként először a *Dicsérvételek az Urat* ifjúsági énekeskönyvben jelent meg több mint 30 éve. Dallama kis eltéréssel (szótag bővülés) a 4. sz. adventi énekekkel azonos.

56. Felséges Isten, nagy nevedet áldom (RÉ 225)

1. Fel - sé - ges Is - ten, nagy ne - ve - det ál - dom,

Di - csé - rem nap - pal, hosz - szú éj - sza - ká - kon,

Szent di - cső - sé - ged sze - me - im - mel lá - tom,

Drá - ga Ki - rá - lyom!

2. Távoli ködben, nehéz bűnben éltem,
Elveszett immár minden reménységem,
S nagy kegyelemmel lehajoltál értem,
Égi reményem!
3. Dicsérlek téged együtt a világgal,
Együtt az éggel, hegyek szép szavával,
Együtt a földdel, minden termő ággal
S nagy sokasággal.
4. Mennyei Bárány, imádunk mi téged,
Végy erőt, áldást, igaz bölcsességet,
Égi hatalmat, örök tisztességet,
Szent dicsőséget!

57. Magasztalunk égi fénynél

1. Ma - gasz - ta - lunk é - gi fén - y - nél,
 Ál - dunk, U - runk, mert szen - ved - tél,
 Hir - de - tünk, mert fel - tá - mad - tál,
 Ir - gal - ma - san meg - men - tet - tél.

2. Tisztább vagy a kéklő égnél, Forrás ezüstös vizénél,
 Gyorsabb szélesebb galambnál, Őszintebb a reggeleknél.
3. Bölcebb vagy a bronz-hegyeknél, Szelídebb a nyári estnél,
 Erősebb a kösziklánál Otthonabb az édes tejnél.
4. Messzebb vagy a csillagoknál, Közelebb a pórusoknál,
 Szíved szebb a szerelemnél, Arcod nyíltabb a májusnál.
5. Reszketnének, ha nem szeretnél, Nagy kegyelmed titkos szentély,
 Tiszta vággyal felruháztál, Új életre főlemeltél.
6. Magasztalunk égi fénynél, Áldunk, Urunk, mert szenvedtél,
 Hirdetünk, mert feltámadtál, Irgalmasan megmentettél.

Kádár Ferenc gazdag képi világot alkalmazó, őszinte hangvételű, egyszerű, tömör megfogalmazású hitvalló dicsérete.

58. Zengd Isten nevét

1. Zengd Is - ten ne - vét, áldd nagy ke - gyel - mét!
 A min - den - ség zúg - ja di - csé - re - tét!
 Az an - gya - lok kó - ru - sa har - sog - va szól,
 Rá uj - jong - va föld és az ég vá - la - szol.

2. A Fiút is áldd, ki üdvöt hozott,
 E világért mindent feláldozott,
 Majd elküldte hozzánk a nagy Pártfogót,
 A megígért, áldott, hű Vigasztalót!
3. Ím szívünk dicsér, ó, Szentháromság,
 Vig hozsannát zengünk s halleluját.
 Ha ajkunkon itt lenn elnémul a szó,
 Fenn boldogan áldunk, nagy Mindenható!

Ez és a következő ének a századfordulós angol romantika dallamvilágát idézi elénk.

59. Hálás szívvel áldunk Téged, Istenünk

1. Há - lás szív - vel ál - dunk Té - ged, Is - te - nünk.
Nézz le rá - nk az ég - ből, halld meg é - ne - künk!
Tró - nod meg nem ren - dül, mind - vé - gig meg - áll.
Zeng - jen hal - le - lu - jánk Hoz - zád, nagy Ki - rály!
Zeng - jen hal - le - lu - jánk Hoz - zád, nagy Ki - rály!

2. Jézus Krisztus, Úrként szívből tisztelünk,
Mert e földre jöttél, hogy elvedd a bűnt.
Báránként meghaltál értünk Golgotán,
||: A halált legyőzted húsvét hajnalán.:||

3. Ott ülsz Isten jobbján, fényes trónuson;
Égi lények folyton áldnak hódolón.
Ég s föld minden lényé végül megtudja,
||: Hogy Te vagy a Bíró, Ég és föld Ura! :||

60. Szívből köszönöm, Uram

1. Szív - ből kö - sző - nöm U - ram, az é - le - tet, Mind a
2. Ál - dom, di - csé - rem ne - ved, mert úgy sze - retsz, Mi - kor
jó - ért, mit oly bő - ven ad - tál ne - kem, Zen - gek
pró - bák - kal küz - dök, Te rám te - kin - tesz, Fe - lém
há - la - é - ne - ket. Szív - ből kö - sző - nöm U - ram a
nyúj - tod szent ke - zed. Szív - ből kö - sző - nöm U - ram az
bé - ké - met, Most hoz - zád száll az
új e - rőt, A lel - kem há - la -
ő - röm hang - ja - in: Hal - le - lu - ja!
i - mát mond ne - ked: Hal - le - lu - ja!

Egy huszadik századi francia református lelkész és zenetanár éneke, szövege Zsolt 9,2–3 versei alapján született.

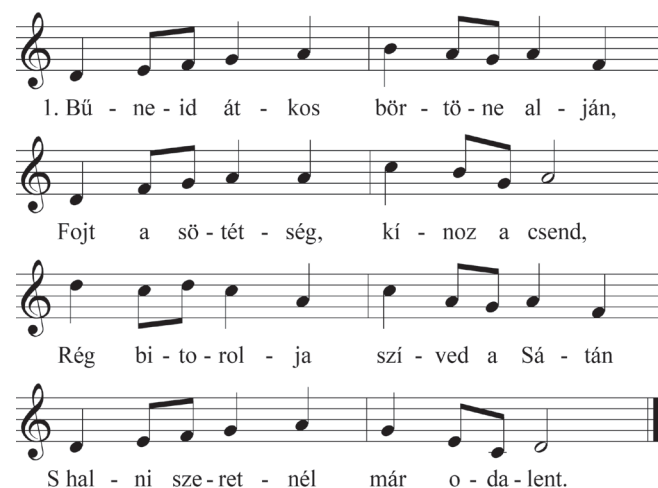
61. Hálát adok, Uram, az életért

1. Há - lát a - dok, U - ram, az é - le - tért!
 Ró - lad zeng é - ne - ket hegy, völgy s a rét!
 A na - po - kat Te szá - mo - lod,
 U - ram, én min - de - nért há - lát a - dok!

2. Hatalmad, Istenem, mindent fölér!
 Szavadra engednek: tenger és szél,
 Leborulnak a csillagok!
 Uram, én mindenért hálát adok!
3. Imádom, Szent Atyám, dicső neved!
 Te vagy a végtelen nagy szeretet.
 Kegyelmed ma ingyen adod,
 Uram, én mindenért hálát adok!

62. Bűneid átkos börtöne alján

1. Bű - ne - id át - kos bőr - tö - ne al - ján,
 Fojt a ső - tét - ség, kí - noz a csend,
 Rég bi - to - rol - ja szí - ved a Sá - tán
 S hal - ni sze - ret - nél már o - da - lent.

2. Nyílik az ajtó, zengnek a fények,
 Ó, ne aludj már! Hajnalodik!
 Hű Urad itt van, add neki lényed:
 Jézus a bűntől megszabadít!
3. Zúgjon a szél hát, szálljon a Lélek,
 Szóljon az ének, zengjen a szív:
 Győz ma az Úr és győz ma az élet,
 Jöjj te is, élted Krisztusa hív!

Az ének három strófája a Heidelbergi Káté hármas felosztását – *nyomorúság, megváltás, hálaadás* – követi igen tömör, költői megfogalmazásban.

63. Újszövetséged elfogadom

1. Új szö-vet-sé-ged el-fo-ga-dom, Ma-gam e-gé-szen o-da-a-dom,
Nem tar-tok sem-mit, le-gyen ti-éd, Fé-lel-me-im - től ir-gal-mad véd.

2. Áttört kezébe teszem kezem,
Ne engedd, kérlek, ha elveszem.
Láncolj magadhoz örökre már,
Nincsen itt részem, nincs, ami vár.
3. Hű lenni nékem, tudom, nehéz,
De szívem, lássad, hű lenni kész.
Járva utam, ha megbotlanék,
Emelj magadhoz, keresztedért.

64. Siessetek, hamar lejár

1. Si-es-se-tek, ha-mar le-jár! Ke-gyel-me már rég-ó-ta vár.
Ma még le-het, ma még sza-bad, bo-rulj le a ke-reszt a-latt!

2. Elszáll a perc, az életed, | Ma még – ha jössz – elérheted. |
Ne késs tovább, ne várj tovább: | Ma kérd Atyád bocsánatát!

65. Új szívet adj

1. Új szí-vet adj, U-ram, én-ne-kem, Új szí-vet adj,
én Is-te-nem, A - mely csu-pán csak te-ér-ted ég,
Vé - led jár szün-te-len, Csak vé - led szün - te - len.

2. Nyájas, vidám, szelíd, jó szívet,
Mely, Jézusom, te lakhelyed,
Hol egyedül a te hangod szól,
Mely véled van tele,
Csak véled van tele.
3. Jézus, a te gyógyító kezéd
Megfogta már a szívemet,
S én is tudom, büntelen leszek
Majd nálad odafenn,
A mennyben odafenn.

66. Keresd az Istent, népem!

1. Ke - resd az Is - tent né - pem, Ke - resd új u - ta - kon,
 Ne ü - res ke-gyes-ség - ben, Sze - lid á - hí - ta - ton.
 Ke - resd, a - mint a - kar - ja, Fe - led - ve meg-szo-kást,
 Hogy meg-je - len-jen ar - ca És hoz-zon gyó-gyu - lást.

2. Ha kell az Úr kegyelme,
 Kegyelmezz meg te is,
 Hogy rád ragyogjon fénye,
 Adj abból másnak is.
 Szakíts bilincset, láncot,
 Ne gyűjts te foglyokat,
 Adj másnak szabadságot
 Csak így leszel szabad.

3. Keresd az Istent, népem,
 Keresd új szívvel Őt!
 Engedd, hogy Ő lehessen
 Urad minden fölött:
 Irgalma eszközévé
 Legyen ajkad, kezed,
 Engedd: tegyen testvérré,
 S begyógyul majd sebed!

Az ének a Református Világszövetség 1997. augusztusi debreceni nagygyűlésére készült.

67. Egy szív érettem dobogott

1. Egy szív é - ret - tem do - bo - gott,
 Egy szív - nek nagy fáj - dal - ma volt,
 Egy szív en - gem hön sze - re - tett,
 Egy szív é - ret - tem meg - re - pedt.

2. E szívben az irgalom élt.
 E szív szerette a szegényt.
 E szívben nem volt semmi folt.
 E szív Jézusom szíve volt.

3. Ha szívedbe bűbánat száll,
 Jöjj Jézushoz, mert szíve vár.
 E szívben van számodra hely.
 A szíved itt békére lel.

68. Jöjj, az Úr vár reád

1. Jöjj, az Úr vár re - ád, jöjj, a - míg if - jú vagy!
 É - le - ted ta - va - szát, de - rű - jét ne - ki add!
 Ó, ne hagyd fe - je - det bűn - ben ő - szűl - ni vén - hed - tté,
 Ne csu - pán te - le - det vi - gyed vé - gül az Úr e - lé.

2. Ó, a szárnyas idő, mint az álom, repül,
 Ámde zsákmányt szed ő, fogyunk szüntelenül.
 Tétován mire vársz? Hallod - é már a hívó szót?
 El ne késs, jaj, vigyázz, mire eszmélsz: a van csak volt.
3. Jézus hív, vele járj, erre váltott meg ő.
 Lelki sziklára állj, élő víz onnan jó.
 Ő nekünk utat tört, te is lépj arra hittet rá!
 Már itt lent s odafönt téged ő tehet boldoggá!

69. Jöjj el az élet vizéhez

1. Jöjj el az é - let vi - zé - hez, Nél - kü - le szom - jas a szív.
 Á - tok a - lól sza - ba - dulsz itt, Hű U - rad ő, a - ki hív.
 Jöjj hát, si - ess, jöjj, vár re - ád: Bé - ke a föl - dőn, az üdv o - da - át!
 Itt van az é - let, a for - rás, Nincs se - hol és so - ha más.

2. Jöjj újulásra e vízben,
 Új a hit, és szeretet,
 Eltűnik itt, ami régi,
 S kezded az új életet.
 Jöjj hát, siess...
3. Jöjj hát az élet vizéhez,
 Jézus kínálja neked.
 Árad az élet belőled,
 Kútfeje lesz a szíved.
 Jöjj hát, siess...

70. Boldog, kinek a béke (RÉ 8)

1. Bol - dog, ki - nek a bé - ke min - den vá - gya,
 A - ki nyu - gal - mát csak te - tű - led vár - ja,
 Ki vé - dő szár - nyad ár - nyá - ban pi - hen,
 Vi - lág - te - rem - tű, ál - dott Úr Is - ten!

2. Boldog, kit tiszta szeretet vezérel,
 Miként a vándort csillag fénye éjjel,
 Ki minden sértést, bántalmat feled,
 S ellenségnek is nyújt mentő kezét.
3. Boldog, kit nem bántanak földi vágyak,
 Kinek a lelke sóvárog utánad,
 Szeme szünetlen ég felé tekint,
 Boldog, ki él szent tetszésed szerint.
4. Boldog, ki tud túrni minden fájdalmat,
 Kinek a szíve tiszta, mint a harmat,
 Ajkán nem támad vádoló panasz,
 Kegyelmed néki enyhülés, vigasz.
5. Ó, add, Atyám, míg itt a földön élek,
 Teljes szívemből szolgáljak tenéked!
 Mind verőfényben, mind kereszt alatt,
 Tetőled várjam boldogságomat!

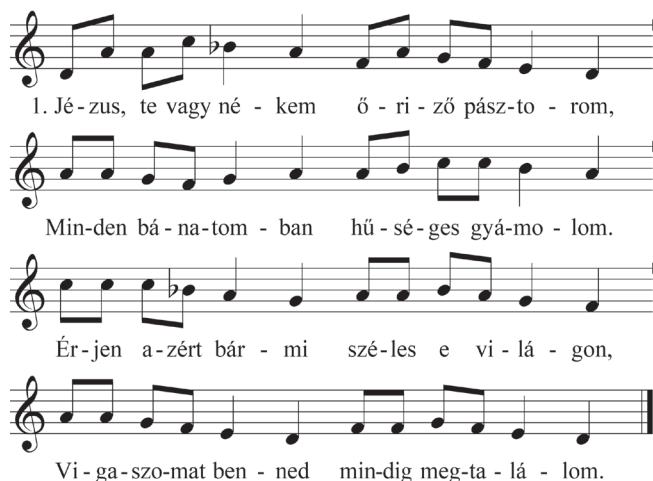
71. Uram, tied vagyok én (RÉ 213)

1. U - ram, ti - éd va - gyok én, Ma - gad - nak al - kot - tál,
 A vi - lág - nak kez - de - tén Már ki - vá - lasz - tot - tál.

2. Ma is rólad neveznek
Engem keresztyénnek,
Dicsőségét nevednek
Hirdetem, míg élek.	5. Uram, tiéd vagyok én,
Tőled hitet kaptam,
Hogy a próbák tengerén
Hozzád ragaszkodjam.
3. Uram, tiéd vagyok én,
Oltalmad takargat,
A Mindenható ölen
Találtam nyugalmat.	6. Ördög, halál, bűn, világ
Mind ellenem támad:
Szívem tehozzád kiált,
S békére lel nálad.
4. Te viselted gondomat,
Míg felnővekedtem,
Reád bízom magamat
Egész életemben.	7. Uram, tiéd vagyok én
Életben-halálban,
Az öröklét küszöbén
Átlépek majd bátran.
8. Add, Uram, hogy testemtől
Lelkem könnyen váljon,
S mikor a kürt megszendül,
Kegyelmet találjon.	

72. Jézus, te vagy nékem (RÉ 256)

1. Jé-zus, te vagy né - kem ó - ri - ző pász-to - rom,
 Min-den bá - na-tom - ban hű - sé - ges gyá-mo - lom.
 Ér-jen a-zért bár - mi szé-les e vi - lá - gon,
 Vi - ga-szo-mat ben - ned min-dig meg-ta - lá - lom.

2. Megterhelt az élet nehéz keresztyével,
 Atyám, benned bízva hordozom békével.
 Mert tudom, akkor is szereted gyermeked,
 Mikor rábocsátod dorgáló kezedet.
3. Keskeny utam visz bár csillagtalan éjbe,
 Ha vihar dühöng is, nem esem kétségbe.
 Érzem, hogy velem van az Úr erős karja:
 Fájdalmas lelkemet híven betakarja.
4. Majd ha végigküzdöm azt a nemes harcot,
 Elérem már végre a csendes révpartot,
 Az én Üdvözítőm, Jézusom vár engem,
 Égi hajlékába befogadja lelkem.

73. Kérlek téged, Istenemet

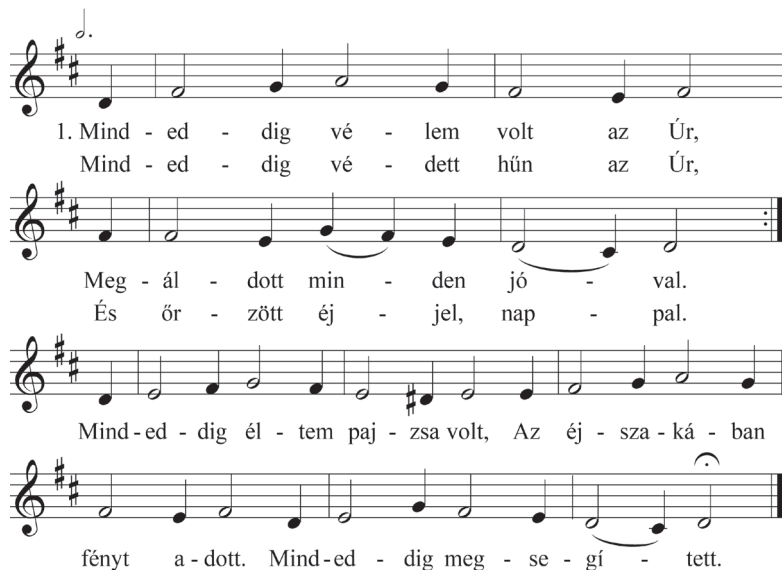
Énekelhető a *Krisztus, ki vagy nap és világ* (RÉ 500) dallamára is

1. Kér - lek té - ged, Is - te - ne - met,
 Bo csásd meg min - den vét - ke - met,
 Te remts ben nem tiszt - ta szí - vet,
 Há - lás szí - vet, hoz - zád hí - vet!

2. Te vagy nékem bizodalمام, A veszélyben légy oltalmam,
 Mert kegyelmed árnyékában Lehetek csak biztonságban.
3. Hitet, Uram, tőled nyertem, Tartsd épségben ezt a kincsem:
 Szent igéddel erősítsed, Növekedni te segítsed!
4. Országodat hadd keressem, Akaratod hadd kövessem,
 Az igazság útját járjam, És az áldást tőled várjam!
5. Annyi részt adj földiekben, Mennyi hasznos az életben;
 Kevéssel is elégíts meg, Dolgaimra erősíts meg!
6. De ha adnál nagy bőséget, Távoztasd a kevélységet;
 Vegyek mindent hál'adással, Siessek jót tenni mással!
7. Ha meghosszabbítod éltet, Gyámolítsad öregségem;
 Te légy, Uram, bizodalمام, Reménységem és oltalmam.

74. Mindeddig vélem volt az Úr

1. Mind - ed - dig vé - lem volt az Úr,
Mind - ed - dig vé - dett hűn az Úr,
Meg - ál - dott min - den jó - val.
És ör - zött éj - jel, nap - pal.
Mind - ed - dig él - tem paj - zsa volt, Az éj - sza - ká - ban
fényt a - dott. Mind - ed - dig meg - se - gí - tett.

2. Dicséret zeng az ajkamon,
És hála tölti szívem,
Mert azt mind el se mondhatom,
Hogy mit tett vélem Isten.
Míg élek, mindig hirdetem:
Nagy dolgot tett az Úr velem,
Mindeddig megsegített.
3. Tarts meg tovább is, jó Atyám,
Hogy hozzád jussak végre!
Ha jönne még sok próba rám,
Légy éltem menedéke!
Erőd, kegyelmed adja meg,
Hogy fönn is elzenghessem ezt:
Mindeddig megsegített.

75. Ha utam borítja

1. Ha u - tam bo - rít - ja fel - hő - nek ár - nya,
S U - ram - nak cél - ja - it nem ért - he - tem,
Mit én nem lát - ha - tok, Ő azt mind lát - ja,
S Krisz - tus - nak ke - gyel - me e - lég ne - kem!

2. Ha gyakran körülvesz kísértés töre, | Ijeszt, hogy üdvöm
is elveszthetem, | Nem alszik lelkemnek hűséges őre, |
Krisztusnak kegyelme elég nekem!
3. Ha vár a feladat, sürget a munka, | Testem is, lelkem
is erőtelen, | Az Úr a segítőm, amint megmondta, |
Krisztusnak kegyelme elég nekem!
4. Ha eljön maholnap utolsó órá, | A földi vándorlást
bevégezem, | Az Úrnak orcája ragyog majd énrám, |
Kegyelme örökre elég nekem!

Pál apostol vallomására épülő ének. „Elég néked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el.” (2Kor 12,9)

76. Éltem minden dolgában

Énekelhető a *Már nyugosznak a völgyek* (RÉ 503) dallamára is

1. Él - tem min - den dol - gá - ban

Az Is - tent ké - rem bát - ran:

Ta - nács - a - dóm le - gyen!

Az ő sza - vá - ra vá - rok,

És tet - szé - sé - ben já - rok,

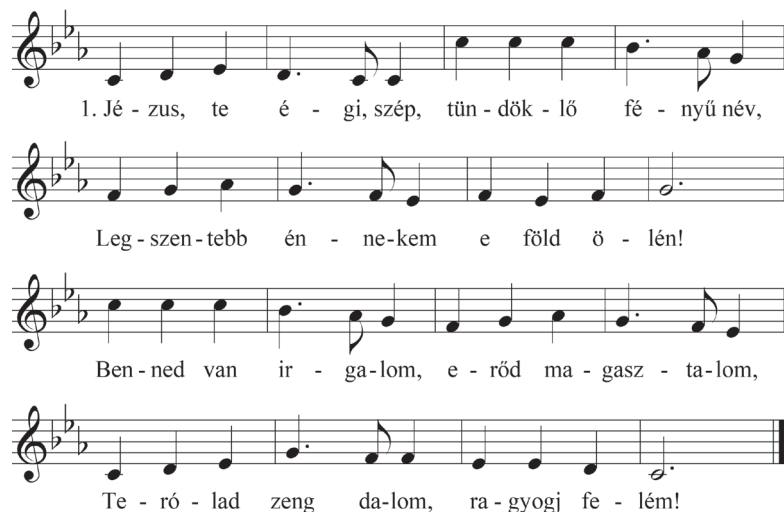
Hogy ál - dá - sát is el - ve - gyem.

2. Tervezzem bárhogysorsom,
 És fáradozzam folyton,
 Jövőm mégsem tudom.
 A tervek felborulnak,
 S hogy mit hoz rám a holnap,
 Ma én azt még nem láthatom.

3. Ami velem történik,
 Az ő tervébe illik,
 S tudom, javamra van.
 Igéjébe fogódzom,
 Rábízom minden gondom,
 És szívem már nem nyugtalan.
4. Indulatom, ha lázad,
 Őtőle jön bocsánat,
 Türelme hozzám nagy.
 Bár gyakran elfelejtem,
 Ő nem felejt el engem,
 Ő szüntelen velem marad.
5. Övé vagyok egészen,
 Ki megteremtett engem,
 S mindeddig hordozott.
 Ő életemnek Atyja,
 Ki értem Jézust adta.
 Hű Uramhoz hű maradok.

Az ismert esti éneket itt eredeti, metrikus dallamformájával, egy ma élő evangélikus lelkész új szövegével közöljük.

77. Jézus, te égi szép

1. Jé - zus, te é - gi, szép, tűn - dők - lö fé - nyű név,
 Leg - szen - tebb én - ne - kem e föld ö - lén!
 Ben - ned van ir - ga - lom, e - rőd ma - gasz - ta - lom,
 Te - ró - lad zeng da - lom, ra - gyogj fe - lém!

2. Az élet száz veszély, én lelkem, mégse félj,
 Míg ő hord karjain, hű Mestered!
 Elhagynak emberek, mit árt, ha ő veled,
 Töröld le könnyedet: Jézus szeret!
3. Akaratod nekem mutasd meg szüntelen,
 Ne rejtse el, Mesterem, tetszésedet!
 Vezérelj így magad, mutasd meg utadat,
 Idegen tájakon jár gyermeked.
4. Tisztíts meg teljesen, szentelj meg, hadd legyen
 Fényedből fénysugár az életem,
 Míg a homályon át a lelkem otthonát,
 Világosságodat elérhetem!

78. Velem vándorol utamon Jézus

1. Ve - lem ván - do - rol u - ta - mon Jé - zus, Gond és
 fé - le - lem el nem ér. El - visz, el - se - gít en - gem a
 cél - hoz Ő a győ - zel - mes, hű ve - zér, Ő a
 győ - zel - mes, hű ve - zér.

2. Velem vándorol utamon Jézus, Ott az oltalom hű szívén.
 Ha a szép napot fellegek rejtik, ||: Ő az éltető, tiszta fény. :||
3. Velem vándorol utamon Jézus. Bár az út néha oly sötét,
 Soha nincs okom félni a bajtól, ||: Amíg irgalmas karja véd. :||
4. Velem vándorol utamon Jézus, Ez a vigaszom baj, ha jó.
 Bármilyen súlyosak rajtam a terhek, ||: Segít hordani, ott van ő. :||
5. Velem vándorol utamon Jézus, Túl a sír sötét éjjelén.
 Fenn a mennyei, angyali karban ||: Nevét végtelen áldom én. :||

79. Hűséged végtelen

1. Hű-sé-ged vég-te-len, A tyám, nagy Is-ten, El-hat a
mély-be s az e-gek fő-lé. Ir-gal-mad nem fogy a
mú-ló i-dő-vel. Ki vol-tál, az ma-radsz mind ő-rök-ké.
Refr.: Hű-sé-ged vég-te-len, hű-sé-ged vég-te-len, Min-den nap
új ál-dás á-rad re-ám. Hi-á-nyom pó-to-lod
ha-tal-mas kéz-zel: Hű-sé-ged vég-te-len, U-ram, hoz-zám.

2. A tél, a nyár, az ősz, a fészlő tavasz, | A nap, a hold s a nagy csillagsereg | Ezt zengi szüntelen együttes karban: | Te vagy az irgalom, a szeretet. Refr. Hűséged végtelen...
3. Eltörlöd bűnömet, békéd vesz körül, | Velem vagy, s lényed úgy megvidámít! | Erőt adsz mára, a holnapra reményt. | Áldásod ontja rám bő árjait. Refr. Hűséged végtelen...

80. Hadd látlak téged, ó, szívem Ura

1. Hadd lát-lak té-ged, ó, szí-vem U-ra
Nincs más-ban, ben-ned van lel-kem ja-va.
Rád né-zek, jöj-jön bár nap-pal vagy éj
Á-lom-ban, éb-ren csak te légy a fény!

2. Légy nékem bölcsesség, élő Ige, | Hadd járjak veled, és légy vélem Te, | Atyám vagy nékem, s én a gyermeked, | Éljen bennem, véled így eggyé leszek.
3. Légy nékem páncél és győzelmes kard, | Pajzsom a harcban, mely védelmet ad, | Tornynom és bástyám légy, erős kővár, | Erőddel lelkem az egekbe száll.
4. Gazdagság nem kell, sem nagy méltóság, | Légy nékem örökség, fénylő ország! | Első hely szívemben legyen tiéd, | Kincsem, Királyom, szent égi Felség!
5. Mennynek Királya, ki győztes Úr vagy, | Hadd jussak hozzád, ó, tündöklő Nap! | Szívemnek Szíve, ha rám bármi jó, | Hadd látlak Téged, ó, Üdvözítő!

81. Tehozzád jövünk

1. Te - hoz - zád jö - vünk már Is - te - nünk, Ne szól - jon
A szí - vünk oly ső - tét, ó, se - gíts, É - lesz - sze

I - géd hi - á - ba! Áldd meg, ó U - ram, ez é - ne - künk,
I - géd vi - lá - ga.

Le - gyen már csak ti - ed é - le - tünk, Ne szól - jon

I - géd hi - á - ba, Ne szól - jon I - géd hi - á - ba!

2. Ha fülünk Igédre nem figyel, | Lábunkkal járunk a sárba'. |
Vágyaink szakítanak Tőled el, | Nem fénylik mécsünk világa. |
Ó, Uram, templomod hadd legyen, | A szívünk megszentelt hely
legyen! | Ne szóljon Igéd hiába, | Ne szóljon Igéd hiába.
3. Ajkunkon hazugság bélyege, | Megrontott életünk átka. | Hogy
állunk elődbe így, Uram | Naponként Téged imádvá? | Nyisd
meg a szemünk, hogy láthassunk! | Szenteld meg ajkunk, hogy
áldhassunk! | Ne szóljon Igéd hiába, | Ne szóljon Igéd hiába!
4. A szívünk összetört, ó, Uram, | Itt állunk előtted gyászba'. |
A mélyből hozd ki az életünk, | Ne szóljon Igéd hiába! | Áldd
meg az Igét, hogy érthessük, | Dicsérve Tégedet, élhessünk, |
Ne szóljon Igéd hiába, | Ne szóljon Igéd hiába!

82. Tégy, Uram, engem áldássá

Tégy, U - ram, en - gem ál - dás - sa! Lel - ke - det úgy vá - rom.

Tedd te a szí - vem há - lás - sa, hogy ne - ked szol - gál - jon!

Bár - ho - vá kül - desz, aj - kam - ról zeng - jen az új é - nek!

Tégy, U - ram, en - gem ál - dás - sa! Oly sok a bús é - let.

Jegyzetek a 79–80. sz. énekekhez:

- 79 „Szeret az Úr, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma: minden reggel megújul. Nagy a te hűséged!” JSir 3,22–23 Ez az ének arról tesz bizonyosságot, hogy Isten nap mint nap jelen van életünkben, melyet nem nagy, látványos tettek, hanem egyszerű, csendes csodák jeleznek.
- 80 Az Istennek átadott élet bizonyágtétele szólal meg az ének soraiban, könyörgés, hogy ő legyen mindenben az első, a középpont, az élet értelme és célja. A szöveg ősi ír költemény alapján született, mely az 5. században élt Szent Patrik személyéhez kapcsolható.

83. Az Úrnak zengjen az ének

1. Az Úr-nak zengjen az é-nek, kit di-csér ten-ger, a föld.

Az é - gen zúg-nak a fé-nyek, ne-ve nagy, mindent be-tölt.

Ki-ált - sunk, mi is e - gyütt ki-ált - sunk! Föl az

Úr-hoz ki-ált - sunk! A Te ál - dá - sod száll-jon ránk, U-runk!

2. Ha bánat sebzi a szíved, majd Jézus hozzád hajol.
Ha szádon hallgat az ének, csodaszép dalt ad: dalolj!
||: Reménység, gyere, áldott reménység,
Gyere, fényes reménység,
Gyere hozzánk, hogy múltjon a sötét! :||
3. Csak lépjünk bátran az útra, nem várva semmit se már.
Lesz harcunk újra meg újra, de a célban várva vár:
||: Dicsőség, gyönyörű szép dicsőség,
Örök, égi dicsőség.
Neved áldassék, Jézus, szerteszét! :||

84. Hajnalórán – reggeli imádság

1. Haj - nal-ó - rán lel-kem éb - red szent sza-vad, ha hall - ga-tom,
Jöjj be hoz-zám, lásd, ki-tá - rom min-den aj - tóm, ab - la-kom!

Mes-te-rem, ta - níts a csend-ben szót - la-nul meg - ál - la-nom!

2. Hajnalórán zengi minden végtelen hatalmadat,
Mesterem, taníts beszélni, gyöngé számba add szavad!
Hadd siessek hozzád hívni mind a megfáradtakat!

85. Erdő mellett estvéledtem – esti imádság

1. Er-dő mel-left est-vé-led-tem, Su-bám fe-jem a - lá tet-tem.

Ösz-sze-tet-tem két ke-ze-met, Úgy kér-tem jó Is-te-ne-met:

2. Én Istenem, adjál szállást! | Már meguntam a járkálást; |
A járkálást, a bujdosást, | Az idegen földön lakást.
3. Adjon Isten jó éjszakát, | Küldje hozzánk szent angyalát: |
Bátorítsa szívünk álmát; | Adjon Isten jó éjszakát!

86. Jézus a mi oltalmunk

Refr. Jé - zus a mi ol - tal - munk, e - rős - sé - günk, ha
Ő a mi pán - cé - lunk, e - rős paj - zsunk, ha

ránk sza - kad min - den baj, még - se fé - lünk.
ránk tör az el - len - ség, ben - ne bíz - zunk.

1. Ez a Föld szét - hul - lik, min - den hegy el - om - lik,

de egy kő - szik - la ö - rök - ké áll.

Taj - ték - zik a ten - ger, gyil - kol a sok fegy - ver,

né - künk még - sem árt a ha - lál.

Refr. Jézus a mi oltalmunk...

2. Eladó már minden, örömd még sincsen, ha ez a forrás nem árad rád. Ő az, aki ingyen, már od'adott mindent, értünk áldozva önmagát.

Refr. Jézus a mi oltalmunk...

3. Fogták, elítélték és megfeszítették, Isten Fiát mi helyettünk.
Nincs már ítélet, vád sohasem érhet, vére eltörölt minden bűnt.

Refr. Jézus a mi oltalmunk...

A 16. században a végvári vitézek voltak a keresztyénség védőbástyái, harcaikat Tinódi Lantos Sebestyén lelkesítő énekei segítették. Az ő emlékeztére, egyszersmind Krisztus mai katonáinak bátorítására íródott ez a modern, 20–21. századi históriás ének. (A szerző) A 2–3. versek szövegéhez alkalmazkodó ritmusban éneklendők.

87. Mint szarvas hús vízforrásra

Mint sar - vas hús víz - for - rás - ra, úgy szom - ja - zik lel - kem

rád, Vá - gyó - dom az é - lő Is - ten u - tán,

hogy mehessek hoz - zá. Mért csüggedsz el, én lel - kem, hisz

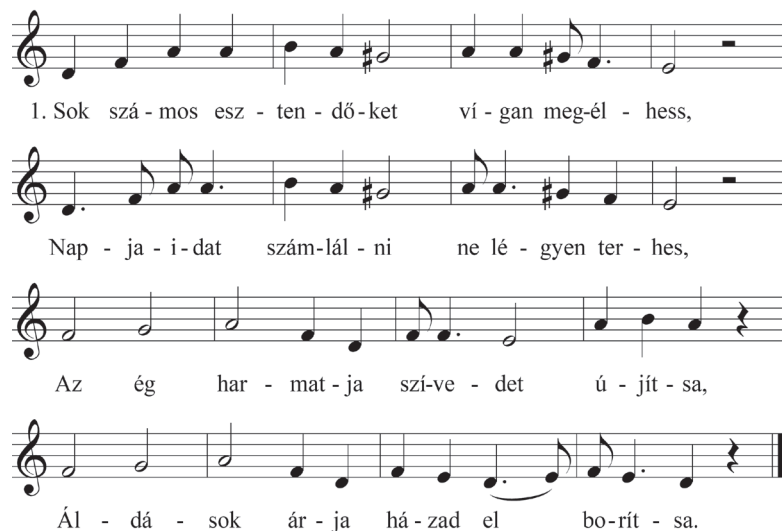

paj - zsod ő és tá - ma - szod, Bízz az Úr - ban, mert

kar - ja meg - sza - ba - dít, s há - lá - val ál - do - zol.

88. Sok számos esztendőket – köszöntő ének

1. Sok szá - mos esz - ten - dő - ket ví - gan meg-él - hess,
 Nap - ja - i - dat szám - lál - ni ne lé - gyen ter - hes,
 Az ég har - mat - ja szí - ve - det ú - jít - sa,
 Ál - dá - sok ár - ja há - zad el bo - rít - sa.

2. Tenéked minden öröm holtig adassék,
 Amellett semmi bánat ne barátkozzék,
 Légyen éltednek virága mind kinyílt,
 Szíved ne szenvedjen semmi sebes nyílt.
3. Míglen az egek várát nyilván szemlélhesd,
 Ott aztán az életet jobbal cserélhesd,
 Az Úr a boldog életben részt adjon,
 A szentek serge közükbe fogadjon.

Erdélyi névnapköszöntő, melyet áldáskívánásként énekelhetünk gyüleke-
 zeti közösségben vagy akár családi körben is. Akkor szólal meg igazán
 szépen, ha a 2–3. versszakot alkalmazkodó ritmussal énekeljük.

89. Az Úr vezessen végig az úton – íráldás

Az Úr ve-zes-sen vé-gig az ú-ton, ha szer-teszét so-dor is a sors,
 Mert ha Ő-ben-ne bíz - va bí-zunk, nagy örömben majd talál-ko-zunk.
 És míg új - ra lát - juk egy - más-t, Is - ten a ke-zé-ben tartson meg,
 És míg új - ra lát - juk egy - más-t, Is - ten a ke-zé-ben tartson meg!

90. Teremts bennem tiszta szívet

Te-remts ben-nem tisz - ta szí - vet, ó, U - ram! Az

e - rős lel - ket ú - jítsd meg ben - nem!

Ne vess el en - gem a Te or - cád e - lől,

Szent lel - ked ne vond meg tő - lem!

Tá - mo-gass az en - ge-de - lmes - ség lel - ké - vel,

Sza-ba-dí - tá - sod ö - rő-mét add ne - kem!

91. Kenyered és borod táplál

1. Ke-nye-red és bo - rod táp - lál en - gem,

Te gyó-gyi - tod szí - vem, hogy - ha fáj.

Refr. Ma-radj ve-lem, úgy kér-lek, Jé - zus, ma-radj ve-lem!

Ti - ed va-gyok, Ne-ked é - lek már!

2. Amíg veled járok én az úton,
Minden gondom messze-messze száll.
Refr. Maradj velem...

3. Hétköznapiok terhe, ami fáraszt,
Adj erőt, ha nem bírom tovább!
Refr. Maradj velem...

4. A te tested éltesen bennünket,
Adjon nekünk lelki kenyeret!
Refr. Maradj velem...

5. A te véred által menekül meg
Földünk népe minden bűn alól.
Refr. Maradj velem...

6. Leborulva hálát adok néked,
Szívemből most hála dala száll.
Refr. Maradj velem...

92. Örvendjete, mert Isten úgy szeret

1. Ör - vend - je - tek, mert Is - ten úgy sze - ret,
Bé - két a - kar, nem zord í - té - le - tet,

Ör - vend - je - tek, ör - vend - je - tek!

Jé - zus az Is - ten Fi - a el - jött ér - te - tek,
Nem kell a ső - tét - ség - ben bűn - ben él - ne - tek,

Refr. Hall - já - tok meg e jó hírt, em - be - rek!

2. Örvendjete, Jézus feltámadott:

Új életet és új reményt hozott.

Örvendjete, örvendjete!

Nála az örök élet forrása ered,

Jöjjetek, igyatok hát életet vizet!

Refr. ||: Halljátok meg e jó hírt, emberek! :||

3. Örvendjete, mert Jézus újra jön!

Elszáll a gond, felszárad mind a könny!

Örvendjete, örvendjete!

Fölragyog az Igazság, végre győz a jó,

Országa, szent uralma örökkévaló.

Refr. ||: Halljátok meg e jó hírt, emberek! :||

Forrásjegyzék

1. *Ó jöjj, ó jöjj, Üdvözítő*

D: Peter Gippenbuch (Köln, 1638) dal-
lamának magyar változata. Sz: Fried-
rich Spee von Langenfeld (1591–1635)
– O Heiland, reiß die Himmel auf
(1622), David Gregor Corner (1631).
F: Tárkányi–Zsaskovszky: Katolikus
egyházi énektár, 1855

2. *Csillagoknak teremője*

D: Csoportos templomi ének (Lövete,
Forrai Magdolna gyűjtése). Sz: „Con-
ditor alme siderum” latin himnuszról
rég fordítások alapján

3. *Jöjj, áldott nagy Királyunk*

D: Erfurter Enchyridion, 1524 – Herr
Christ der einig Gott's Sohn. Sz: Csor-
ba István

4. *Áldott az egek Ura*

D: Freylinghausen énekeskönyve,
Halle, 1704. Sz: Heinrich Held, 1658 –
Gott sei Dank durch alle Welt. F: Zen-
gedező Mennyei Kar, 1735

5. *Jövel, jövel, Immánuel,*

D: 15. századi latin szertartáskönyv
(Libera me 2 szolamú tropusának te-
norja). Sz: Psalteriolum Cationum
Catholicorum, Köln 1710 – Veni, veni
Emmanuel. F: Szedő Dénes fordítása
alján

6. *A jöttöd miként várjam,
hogyan fogadjalak*

D: Melchior Teschner, 1614 – Valet
wir ich dir geben. Sz: Paul Gerhardt,
1653 – Wie soll ich dich empfangen

7. *Áldott az Isten,
mindnyájunknak Atyja* D: RÉ 315. Sz: Sántha Károly
8. *Kitárom előtted szívem* D: RÉ 483. Sz: Kovács Sándor
9. *Hadd zengjen énekszó
(In dulci jubilo)* D: 14. századi kétnyelvű (latin-német)
ének, Wittenberg, 1529. Sz: A hagyomány szerint Heinrich Suso. F: Túrmezei Erzsébet
10. *Istennek szent Fia* D: Hohenfurth, 1410 – Ave Hierarchia
Sz: Johann Horn énekeskönyve, 1544 – Gottes Sohn ist kommen. F: Új Zengedező Mennyei Kar, 1743 alapján
11. *Krisztus, Atya Istennek
egyetlenegy Fia* D: Erfurter Enchiridion, 1524. Sz: Elisabeth Cruciger – Herr Christ der einig
Gotts Sohn. F: Új Zengedező Mennyei Kar, 1743 alapján
12. *Az esztendő fordulóján* D: Szegedi Lénárd énekeskönyve,
1674. Sz: Tornyai Ákos
13. *Új esztendő virradott* D: Népi gyűjtés (Felső-Szeged). Sz: 1.
vsz Népi gyűjtés, 2–3. vsz Túrmezei Erzsébet
14. *Tisztítsd meg szíved.
Jeruzsálem népe* D: RÉ 337. Sz: Scholz László
15. *Jöjj, szabadíts meg* D: RÉ 241. Sz: Kádár Ferenc
16. *A Bárány hordja csendesen* D: Wolfgang Dachstein, Strasbourger
Kirchenamt 1525 – An Wasseflüssen Babylon. Sz: Paul Gerhardt, 1647 – Ein Lämmlein geht und trägt die Schuld. F: Túrmezei Erzsébet

- 17a. *Felnézek rád, csodás kereszt* D: „Hamburg” – Edward Miller, 1778
Sz: Isaac Watts, Hymns 1707 – When I survey thy wondrous Cross. F: Révész Árpád
- 17b. *Ha a keresztre néz szemem* D: „Rockingham” – Lowell Mason,
1825. Sz: Isaac Watts, Hymns, 1707 – When I survey thy wondrous Cross. F: Thaly Loránt fordítása alapján
18. *Uram, közel voltam hozzád* D: Berkesi Sándor. Sz: Kádár Ferenc
19. *Mind jöjjetek, örvendjetek* D: Hohenfurt 1410, Cseh testvérek
1544, Christlichs Gesangbüchlein, Einsleben 1568. Sz: 1. vsz Medingen bei Lüneburg 1380, 2–5. vsz Cyriakus Spangenberg (1568) a 14. sz-i latin „Resurrexit Dominus” nyomán. F: Dóka Zoltán
20. *Dicsőség néked, Istenünk* D: Melchior Vulpus, 1609. Sz: Michael Weisse – Gelobt sei Gott in höchsten Thron. F: Túrmezei Erzsébet
21. *Ó, győzelmes nagy Királyunk* D: RÉ 296. Sz: Ernst Christoph Homburg – Ach wundergrosser Siegesheld
22. *Megváltónk földről mennybe
ment, halleluja* D: Melchior Franck, 1627/28. Sz: Bartholomäus Gesius, 1601 – Gen Himmel aufgefahren ist, a „Caelos ascendit” alapján. F: 1. vsz Hamar István, 2–5. vsz Ugrai Kovács Artúr
23. *Jöjj, Szentlélek Úr Isten* D: Zsasskovszky fivérek, Énekkönyv,
1859. Sz: Kisdí Benedek, Cantus Catholici 1651
24. *A menny Urának tisztelet* D–Sz: Nikolaus Decius ca. 1522 – a latin Gloria in excelsis alapján Allein Gott in der Höh’ sei Ehr. F: Dóka Zoltán

25. *Bár szétszakadva él az egyház* D: RÉ 274. Sz: Samo Chalupka. F: Dóka Zoltán
26. *Az élet nékem Krisztus* D–Sz: Melchior Vulpus, 1609 – Christus, der ist mein Leben. F: Zöngedező Mennyei Kar, 1692 alapján Payr Sándor, 1911
27. *Bizony betelik az idő* D: Martin Luther, Wittenberg 1529. Sz: Bartholomäus Ringwaldt, 1586 – Es ist gewisslich an der Zeit, a „Dies irae” sequentia és egy német ének (1565) után. F: Zöngedező Mennyei Kar, 1692 alapján Zábrák Dénes, 1911
28. *Midőn eljön az én órá* D: Martin Luther, Wittenberg 1529. Sz: Nikolaus Herman 1560, 5.v Köln 1574 – Wenn mein Stündlein vorhanden ist. F: Új Zengedező Mennyei Kar, 1743 alapján Sántha Károly, 1911
29. *Hiszünk egy Istenben* D: RÉ 215. Sz: Pásztor-Kupán István
30. *Ó, én lelkem, dicsérjed Istenedet* D: RÉ 8. Sz: Szenci Molnár Albert, 1607
31. *Ó, idvességes áldozat* D: RÉ 233, ill. a „Vexilla regis” himnusz dallama, (Protestáns Graduál, 1996 szerint). Sz: Öreg Graduál, 1636
32. *Készülj Urad elé, lelkem* D: Johann Crüger, 1649. Sz: Johann Franck, 1646 – Schmücke dich, o liebe Seele. F: Új Zengedező Mennyei Kar, 1743 alapján Zábrák Dénes, 1911
33. *Ó, örök Isten, ki Atyánk vagy nékünk* D: RÉ 161. Sz: F. Varga Lajos
34. *Neked zendül Istenünk a hála* D: RÉ 275. Sz: Dóka Zoltán
35. *Ki asztalt terítesz* D: Berkesi Sándor. Sz: Ismeretlen

36. *A fényes nap immár elnyugodott* D–Sz: Csík megyei és moldvai népi gyűjtések alapján
37. *Ó, terjeszd ki, Jézusom* D: Svéd népi dallam. Sz: Carolina Vilhelmina Sandell-Berg. F: Túrmezei Erzsébet
38. *Istenem, lásd meg a sok hazugságot* D: RÉ 12. Sz: Kádár Ferenc
39. *Seregeknek Ura, felséges Isten* D: RÉ 450. Sz: 18. századi debreceni énekeskönyvek
40. *Aki veti segedelmét az Istennek hatalmába* D: Öreg Debreceni énekeskönyv, 1778. Sz: Huszár Gál, 1560
41. *Jer, örvendezzünk az Úr Istennek* D: Huszár Gál, 1560. Sz: Huszár Gál, 1574
42. *Örüljetek az Istennek* D: Paradicsom mezejében, (Hadikfalva, Domokos Pál Péter gyűjtése, 1950). Sz: 18. századi debreceni énekeskönyvek
43. *Dicsérd én lelkem minden erődben* D: Sz: Huszár Gál 1560
44. *Ó, boldog az az ember, ki Isten útján jár* D: Heinrich Schütz, 1661. Sz: Cornelius Becker – Wohl denen, die da wandeln. F: Vizi István
45. *Jer, emlékezzünk keresztyén népek* D–Sz: Huszár Gál 1560
46. *Dicsérjétek az Istent a mennyégben* D: RÉ 501. Sz: 18. századi debreceni énekeskönyvek
47. *Védelmezz, Istenem, ügyemnek fogd pártját* D: Fürjecském, fürjecském. Sz: Kerekes Károly
48. *Jó dolog az Urat áldani, dicsérni* D: Elmegyek, elmegyek, vissza se tekintek. Sz: Kerekes Károly

49. *Urunk nagy nevét áldja a világ* D: Hopp, ide tisztán. Sz: Kerekes Károly
50. *Isten nevét dicsérem, szívem csupa hála* D: Az argyélus kismadár. Sz: Kerekes Károly
51. *Tehozzád emelem szemeim, Istenem* D: A búza mezőben három féle virág. Sz: Kerekes Károly
52. *Áldjátok Istent szent templomában* D: Nyílik a rózsa. Sz: Kerekes Károly
53. *Dicsérjük Istent! Mind, ki féli* D: Johann Crüger, 1657. Sz: Paul Gerhardt, 1653 – Lobet den Herren alle, die in ehren. F: Túrmezei Erzsébet
54. *Mind adjon hálát Istennek* D: Johann Crüger 1657, a 89. genfi zsoltár motívumára. Sz: Paul Gerhardt, 1647 – Nun danket all und bringet Ehr. F: Túrmezei Erzsébet
55. *Urunk, ez a hála napja* D: Johann Anastasius Freylinghausen énekeskönyve, Halle, 1704. Sz: César Malan. F: Kéri Tamás, Vizi István 1–5. vsz, Hamar István 6. vsz
56. *Felséges Isten, nagy nevedet áldom* D: RÉ 225. Sz: Kádár Ferenc
57. *Magasztalunk égi fénynél* D: Nincsen apám, nincsen anyám (Nyitra vm, Kodály Z gyűjtése). Sz: Kádár Ferenc
58. *Zengd Isten nevét* D: Sir Charles Hubert Hastings Parry (1848–1918). Sz: Henry Williams Baker (1821–77) – O praise ye the Lord (Laudate Dominum). F: Gerzsényi Sándor
59. *Hálás szívvel áldunk Téged, Istenünk* D: Edward Elgar. Sz: Gerzsényi László

60. *Szívből köszönöm, Uram, az életet* D–Sz: Claude Frayssé, 1976, Zsolt 9,2-3 alapján – Je louerai l'Éternel. F: Mikes Attila
61. *Hálát adok, Uram, az életért!* D–Sz: Soproni János, Hozzád szól az ének, 1993
62. *Bűneid átkos börtöne alján* D: Berkesi Sándor. Sz: Kádár Ferenc
63. *Újszövetséged elfogadom* D–Sz: Vándor Gyula
64. *Siessetek, hamar lejár* D–Sz: Füle Lajos
65. *Új szívet adj* D: Balla Péter. Sz: Vargha Tamás
66. *Keresd az Istent, népem* D: Berkesi Sándor. Sz: Kádár Ferenc
67. *Egy szív érettem dobogott* D: Bányai Jenő. Sz: 1–2. vsz Dénes Ferenc, 3. vsz Bányai Jenő
68. *Jöjj, az Úr vár reád* D: Oskari Viljanen. Sz: Simo Korpela F: Hamar István
69. *Jöjj el az élet vizéhez* D: George Coles Stebbins (1846–1945). Sz: Fanny Jane Crosby (1820–1915) – Come with thy sins to the fountains. F: Sréter Ferenc
70. *Boldog, kinek a béke minden vágya* D: RÉ 8. Sz: Kovács Sándor
71. *Uram, tied vagyok én* D: RÉ 213. Sz: K. Kunrád. F: Hamar I
72. *Jézus, te vagy nekem* D: RÉ 256. Sz: Borkó Julianna
73. *Kérlek téged, Istenemet* D: Cseh testvérek, 1561/1566. Sz: Christian Gellert. F: Dunántúli evangélikus énekeskönyv, 1805 alapján Rezessy László
74. *Mindeddig velem volt az Úr* D: Nikolaus Decius ca. 1522. Sz: Aemilie Juliane von Schwarzburg-Rudolstadt, 1714 – Bis hierher hat mich Gott gebracht

75. *Ha utam borítja* D: Draskóczy László. Sz: Vargha Tamás
76. *Éltem minden dolgában* D: Heinrich Isaac, ca. 1495 – Innsbruck, ich muß dich lassen. Sz: Paul Flemming, 1633 – In allen meinen Taten. F: Balicza Iván
77. *Jézus, te égi szép* D: Caroline Volla Sørle, 1910. Sz: Moe Ole Teodor, 1904 – Jesus det eneste. F: Túrmezei Erzsébet
78. *Velem vándorol utamon Jézus* D: Armas Maasalo (1885–1960). Magyar szöveg: Túrmezei Erzsébet
79. *Hűséged végtelen* D: William Marion Runyan. Sz: T. O. Chisholm – Great is thy faithfulness F: Gerzsenyi László
80. *Hadd áldlak téged, ó, szívem Ura* D: „Slane” Ősi írdallam. Sz: Ősi írdallamok alapján Eleanor H. Hull, 1912 – Be thou my vision. F: Vizi István
81. *Tehozzád jövünk már Istenünk* D és Sz: ismeretlen
82. *Tégy, Uram, engem áldássá* D–Sz: Füle Lajos
83. *Az Úrnak zengjen az ének* D: Spirituálé. Sz: Kádár Ferenc
84. *Hajnalórán lelkem ébred* D: 14. századi trubadúr dallam. Sz: Pálhegyi Ferenc
85. *Erdő mellett estvéledtem* D–Sz: Pásztó, Kodály Z. gyűjtése (1922)
86. *Jézus a mi oltalmunk* D–Sz: Pálhegyi Dávid
87. *Mint szarvas hús vízforrásra* D–Sz: Marty J. Nystrom, 1983 – As the deer pants for the water
88. *Sok számos esztendőket vígan megélhess* D–Sz: népi gyűjtés (Lajtha L. székely gyűjtéséből) Sok Szent János napokat

89. *Az Úr vezessen végig az úton* D: Markus Pytlík. Sz: Keresztényi Imre
90. *Teremts bennem tiszta szívem* D–Sz: Keith Green – Creat in me a Clean Heart. Zsolt 51,12–14 alapján
91. *Kenyered és borod táplál engem* D: Andrew Lloyd Webber. Sz: Tim Rice – The last Supper. F: 2–3. vsz Gáncs Márta, 4–5. vsz Szládek István
92. *Örvendjete, mert Isten úgy szeret* D: Pálhegyi Dávid. Sz: Pálhegyi Ferenc

Rövidítések

A gyűjteményben található rövidítések jegyzéke

- GK Generális Konvent
- RÉ Énekeskönyv Magyar Reformátusok Használatára, Magyarországi Református Egyház, 1948, Budapest
- Ps Psalmus, Zsoltár
- D Dallamszerző
- Sz Szövegszerző
- F Fordító
- ♪ a kotta élén álló jelzés arra utal, hogy a dallamot félértékű mérőegységekben kell olvasni

Betűrendes mutató

A Bárány hordja csendesen	16	Hadd zengjen énekszó	9
A fényes nap	36	Hajnalórán lelkelem ébred	84
A jöttöd miként várjam	6	Hálás szívvel áldunk	59
A menny Urának tisztelet	24	Hálát adok, Uram, az életért	61
Aki veti segedelmet	40	Hiszünk egy Istenben	29
Áldjátok Istent	52	Hűségged végtelen	79
Áldott az egek Ura	4	Isten nevét dicsérem	50
Áldott az Isten	7	Istenem, lásd meg	38
Az élet nékem Krisztus	26	Istennek szent Fia	10
Az esztendő fordulóján	12	Jer, emlékezzünk	45
Az Úr vezessen végig az úton	89	Jer, örvendezzünk	41
Az Úrnak zengjen az ének	83	Jézus a mi oltalmunk	86
Bár szétszakadva él	25	Jézus, te égi szép	77
Bizony betelik az idő	27	Jézus, te vagy nékem	72
Boldog, kinek a béke	70	Jó dolog az Urat áldani	48
Bűneid átkos börtöne alján	62	Jöjj el az élet vizéhez	69
Csillagoknak teremője	2	Jöjj, áldott nagy Királyunk	3
Dicsérd én lelkem	43	Jöjj, az Úr vár reád	68
Dicsérjétek az Istent	46	Jöjj, szabadíts meg	15
Dicsérjük Istent!	53	Jöjj, Szentlélek Úr Isten,	23
Dicsőség néked, Istenünk	20	Jövel,... Immánuel	5
Egy szív érettem dobogott	67	Kenyered és borod táplál engem	91
Éltem minden dolgában	76	Keresd az Istent, népem!	66
Erdő mellett estvéledtem	85	Kérlek téged, Istenemet	73
Felnézek rád, csodás kereszt	17a	Készülj Urad elé, lelkem	32
Felséges Isten	56	Ki asztalt teritesz	35
Ha a keresztre néz szemem	17b	Kitárom előtted szívem	8
Ha utam borítja	75	Krisztus, Atya Istennek	11
Hadd látlak téged	80	Magasztalunk égi fénynél	57

Megváltónk földről	22	Sok számos esztendőket	88
Midőn eljön az én óráim	28	Szívből köszönöm, Uram	60
Mind adjon hálát	54	Tégy, Uram, engem áldássá	82
Mind jöjjetek, örvendjétek	19	Tehozzád emelem	51
Mindeddig vélem volt az Úr	74	Tehozzád jövünk már	81
Mint szarvas	87	Teremts bennem tiszta szívet	90
Neked zendül, Istenünk	34	Tisztítsd meg szíved	14
Ó, örök Isten	33	Új esztendő virradott	13
Ó, boldog az az ember	44	Új szívet adj	65
Ó, én lelkem, dicsérjed	30	Újszövetségged elfogadom	63
Ó, győzelmes, nagy Királyunk	21	Uram, közel voltam hozzád	18
Ó, idvességes áldozat	31	Uram, tied vagyok én	71
Ó, jöjj, ... Üdvözítő	1	Urunk nagy nevét	49
Ó, terjeszd ki, Jézusom	37	Urunk, ez a hála napja	55
Örüljétek az Istennek	42	Védelmezz, Istenem	47
Örvendjétek	92	Velem vándorol utamon	78
Seregeknek Ura	39	Zengd Isten nevét	58
Siessetek, hamar lejár	64		

